

vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Časopis udeležencev dopolnilnega pouka slovenščine

Vrstice iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega, letnik 3

Uredniški odbor: Anja Dobrovc, Jasmina Lepoša,
Rajko Tekalec, Petra Zajc

Oblikovanje, postavitev in tisk:

Jure Osterman

Avtor ovitka: Džan Čišija

Izdajatelj: Združenje staršev otrok Martin Krpan

Naslov: Eschenbach (LU), Švica

Izdajo časopisa sta omogočila Urad Vlade Republike
Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter
Združenje staršev Martin Krpan

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

Vse tri revije, ki so izšle do sedaj, so dostopne v arhivu
NUK Ljubljana ali Univerzitetni knjižnici Maribor.

COBIS ŠTEVILKA revije: ID=302682112

Lucia ♥

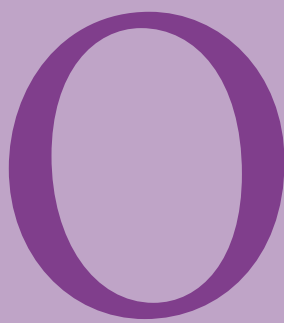

Lucia, Zürich

Tom, Kreuzlingen

Najine misli ...

b koncu poletja, ko se v zraku še čuti spomin na morske sape, misli pa se pripravljajo na novo šolsko leto, razmišlja o plemenitem delu,

ki ga opravljate učitelji dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v tujini.

Vaše delo sega izven standardnih okvirjev in ne gre le za poučevanje, temveč veliko več ... v vašem delovanju se čuti skrb za pisano in govorjeno besedo, za ohranjanje vezi z matičnim narodom in krepitev narodne zavesti...

Utrjevanje slovnice, širjenje besednega zaklada, igranje vlog, spoznavanje ljudskega izročila, izdelovanje okrasov, kuhanje slovenskih jedi ... in še veliko drugih stvari znate umetelno vtakati v svoje učiteljsko delo in pri mladih vzpodbuditi motivacijo, žar in veselje do učenja slovenskega jezika, spoznavanja naše kulture in značilnosti Slovenije.

Kot večkrat rečeva ... učitelji dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v tujini ste ambasadorji slovenskega jezika, kulture in slovenstva nasploh ... tako je tudi v Švici, Kneževini Lihtenštajn, na Predarlskem in tudi drugod po Evropi, kjer poteka dopolnilni pouk. V imenu Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport in Zavoda RS za šolstvo bi se vam rada od srca zahvalila za vaše plemenito delo, ki ga opravljate z vso vnemo in srcem. Pri tem je najpomembnejša človeška drža – vsak učitelj mora biti najprej predvsem človek z velikim srcem – in to vi vsekakor ste.

Zahvalila bi se tudi staršem otrok, ki so se odločili in svoje otroke vpisali k dopolnilnemu pouku. Če ne prej, vam bodo otroci hvaležni,

ko odrastejo. S tem dejanjem jim boste pomagali ohranjati stik z domovino prednikov in jim dali odlično popotnico za razumevanje, strpnost in možnost dialoga z drugimi ter jim razširili obzorje.

Saj vemo, kako pravi pregovor: »Več jezikov znaš, več veljaš!«.

In nenazadnje: v ospredju pouka ste prav vi, dragi učenci: od najmlajših, predšolskih otrok do nekoliko starejših učencev, mladostnikov in odraslih udeležencev. Želela bi, da še naprej tako zavzeto obiskujete pouk, sem ter tja preberete kakšno slovensko knjigo, prelistate otroško ali mladinsko revijo, si ogledate zanimiv film in seveda, s starši, sorodniki ali prijatelji čim bolj pogosto govorite v slovenščini.

Kot veste, se mladi lahko udeležite tudi poletne šole slovenščine in različnih taborov v Sloveniji, na katerih ravno tako organiziramo pouk slovenščine ter vrsto družabnih, športnih in drugih dejavnosti, ob katerih skupaj ustvarjate, raziskujete, se povezujete in spoznavate Slovenijo in naše regije. Če vas bo takšna oblika učenja kdaj zanimala, se kar obrnite na učitelje slovenščine, ki vam bodo dali več informacij in svetovali pri prijavi.

Vsakič, ko sva v tujini med vami učitelji, otroci, mladostniki, starši in skrbniki..., čutiva, da sva med prijatelji, ki jim ni vseeno za slovensko besedo in si želijo še večjega sodelovanja znotraj slovenskega kulturnega prostora. Lepo bo, ko se spet snidemo, morda že jeseni, ko bo moč sonca jenjala in se bodo začele pojavljati jutranje meglice...

Vsem skupaj želiva prijetno in uspešno novo šolsko leto!

Roman M. Gruden in Eva Jurman

Natečaj vrstice 2019

Na natečaj za naslovnico naše revije je prispelo 15 otroških izdelkov. Finalisti natečaja so: Džan s svojim Zvezdozavrom, Kiara z mavrico, - Matej z avtom in Iva s sončnico. Zmagovalca so na koncu izbrali člani naše Facebook skupine Slovenščina v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem. Tukaj je še nekaj otroških umetnij, ki so nastale pri pouku. Vsem malim umetnikom se za njihove izdelke zahvaljujemo. Ne pozabite, da je pomembno sodelovati, ne zmagati. Vsem sodelujočim na natečaju se zahvaljujemo! Zmagovalcu pa čestitamo!

*Učitelji dopolnilnega pouka slovenščine in
Združenje staršev in otrok Martin Krpan*

Džan, Rapperswil

Iva, Zürich

Kiara, Basel

Matej, Baden

Inti, Basel

Aline, Baden

Jakob, Basel

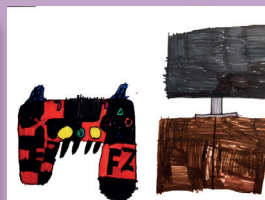
Simon, Baden

Angelina, Liestal

Gian, Baden

Devin, Baden

Rhys, Basel

Leonie, Winterthur

Nina, Winterthur

Frida, Feldkirch

Teden otroka v šoli

Pri pouku slovenščine smo govorili o otroških pravicah. Vemo, da nimajo vsi takšnega otroštva kot mi. Mnogi morajo namesto v šolo v službo in delati za nizko plačilo.

Infodrom je dnevnoinformativna oddaja za otroke, ki je pripravila prispevek tudi o otroškem delu. Prav je, da doma pomagamo v kuhinji in okrog hiše. Ob koncu ure sva tudi malo pometla po razredu in pobrisala mize. Ker sva hitra, je ostalo še nekaj časa. Sama sva si naredila igro spomin in se igrala.

Liam in Dejan, Winterthur

Moji predniki

R

Rojena sem v
Zürichu.

Oče in mati sta se
preselila v Švico iz
Afrike 1960.

Mati iz Port Sudana v
Sudanu, na Rdečem
morju, kjer se je

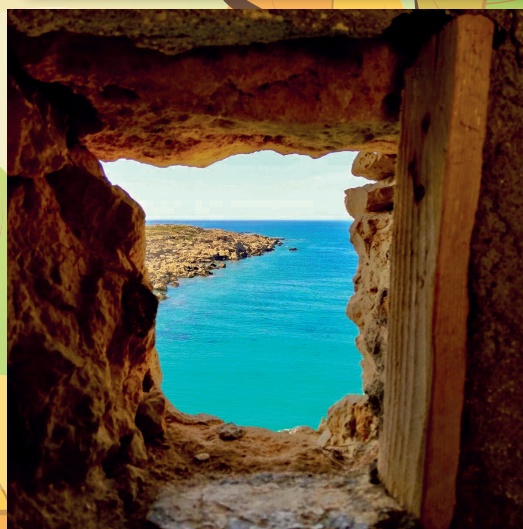
rodila grškim staršem. Oče je iz Cipra in
mati iz Krete. Praded se je izselil iz Črne Gore
okoli 1895 s svojimi starši na Ciper. Od tam
je šel mlad v Libanon in v Egipt, kjer je delal v
hotelih in potem postal pomemben hotelir.
1914 je umrl praded v Ajdovščini, kamor
se je preselil z družino in Bovca za delo
na občini. Potem je prababica Katarina po
vojski šla v Egipt, v Aleksandrijo z otroki.
Tam je odrastel moj dedek in spoznal ženo
Štefanijo. Tako sta se poročila. Trije bratje so
bili. Eden se je šolal v Libanonu v Beoirutu
in študiral, drugi v Strasburgu v Alzaciji in
moj oče je prišel delat v Zürich. Delal je s
surovim bombažem.

Belja, Zürich

Studeno

40

Železniška proga Gotthard

Manj kot dvajset let po odprtju prve železniške proge v Švici nastajajo

tudi že prvi načrti za železniško progo Gotthard. Tunel je bila prva direktna povezava med Italijo in Nemčijo. Bil je dolg 15 kilometrov. Projekt je bil tehnično možen, ampak zelo drag. Kmalu so znani politiki iz Nemčije in Italije potrdili, da je ta projekt zelo pomemben ter 1. novembra 1871 ustanovijo Železniško družbo Gotthard. Kmalu po tem so geologi in inženirji začeli s prvimi meritvami. Premerili so vsak meter. Za to so rabili 5 let.

To je bil poseben projekt, ki se ga ni dalo primerjati z ostalimi projekti v Evropi. Zato je bil zanimiv tudi za investitorje. Leta 1872 so se začela prva gradbena dela. Najprej je bil zgrajen predor. Ker je tunel na višini, so začeli graditi severno vzpetino od Erstfelda do Göschenena in južno od Biasca do Airola. Med gradnjo tunela je dobilo začasno delo okrog 2500 italijanskih rudarjev. Vodja projekta Louis Favre je umrl zaradi srčnega zastoja, ki ga je dobil od stresa zaradi dela v tunelu.

Šele v božičnih dneh leta 1879 ste lahko na severni strani tunela slišali eksplozije na drugi strani. Do združitve obeh delov tunela je manjkalo še 400 metrov. 18. februarja 1880, malo pred sedmo uro, so delavci prebili predor. Najprej so v spomin na Favreja skozi novo nastalo luknjo dali njegovo fotografijo.

Natančnost ujemanja obeh predorov je bila presenetljiva, zamik je bil le za stopalo in en palec. Predstavljajte si, da so delavci kopali 8 let skoraj 15 kilometrov dolg tunel, a niso vedeli, ali se bodo na sredini hriba sploh srečali. To je bilo veliko breme inženirjev in gradbenih delavcev. Ne samo, da je bil tunel prava mojstrovina, na severni rampi (Erstfeld-Göschenen) je bilo treba premagati 30 km dolžine ter 634 metrov razlike v nadmorski višini. Poleg tega je bilo treba tunel včasih v ovinek (min. polmer 300 m, max. naklon pa le 26 odstotkov). Z ročnim vrtanjem in dinamitom je bilo narejenih 21 tunelov in dvanajst večjih mostov.

Južni vzpon (Biasca-Airolo) ni bil tako težek, vendar še vedno mojstrovina. Morali so premagati 46 kilometrov in 849 metrov višine. Na tej strani so tudi imeli več prostora za gradnjo proge kot na severni strani. Zgrajenih je bilo 13 predorov in devet velikih mostov. Pot do Monte Ceneri so končali leta 1879. Ker so bila tla zelo slaba, je bilo treba zgraditi številne podporne strukture in majhen tunel.

Celotno progo so odprli 23. maja 1882.

Simeon, Rickenbach

Tetka jesen v Baslu

Rada imam njene pisane barve, njeno jutranjo meglo, njene jesenske plodove. Rada imam, ko si po poletju spet lahko oblečem plašč in si poveznem kapo na glavo. Rada imam sprehajanja po gozdu, ko stopam po šumečih listih in poslušam njihovo šelestenje. Rada imam, ko zapiha veter in odnese liste daleč stran. Rada gledam, ko oče iz jabolk iztisne jabolčni sok, ki ga z veseljem še svežega popijem. Rada nabiram kostanj in ga zvečer ob ognju s prijatelji pečenega pojem. Kaj je lepšega od svežega jabolčnega zavitka, ki ga je mama ravno spekla in po katerem se po celi hiši vije vonj še ure potem? Res je lepa in bogata ta jesen. Rada jo imam.

Vse to jesensko bogastvo smo uporabili tudi pri dopolnilnem pouku slovenščine. Pri kmetu smo kupili domač jabolčni sok, prijateljica nam je nabrala kostanje, mamice so spekle jabolčno pito, oče nam je podaril domača jabolka in tetka jesen se je lahko pričela. V razredu smo pripravili mizo z dobrotami, spekli smo kostanje in se pogovarjali o jeseni, njenih plodovih in opravilih. Da pa smo dogodek še popestrili, smo se igrali stare slovenske otroške igre. Najbolj nam je bila všeč igra zemljo krast.

učiteljica Anja Dobrovč

JESEN
(Mira Voglar)

**ČISTO TIHO IN SKRIVAJ
JE PRIŠLA V NAŠ KRAJ.
BARVIC BREZ ŠTEVILA NOSI
IN NA LISTIČE JIH TROSI.**

IME MI JE YUNA
PIŠEM SE DI-TORO
STARA SEM 8 LET.
GOVORIM SLOVENSKO, NEMŠ-
KO, ŠPANSKO, ITALIANSKO,
RADA IMAM KONJA IN SLADOLED

Yuna, Rapperswil

Moj Brat

SIMEON

- Simeon danes ni zaspan,
on je doma z vročino bolan.
- Oblak je njegov idol,
zdaj pa ima glavo bol.
- Simeon rad igra nogomet,
rokomet gleda tudi.
- Ker rad se z vodo je igral kot otrok.
dvakrat padel je v bližnji potok.
- Ker Simeon je moj brat,
jaz vem, da on rad gre spat.
- Ko sem neprijazen,
on čuti veliko bojazen.
- Če da v avto deset in še kak liter,
potem postane on zelo hiter.
- Ker Simeon vedno v kazinoju stari na rdečo,
bo imel mogoče veliko srečo.

Achi, Rickenbach

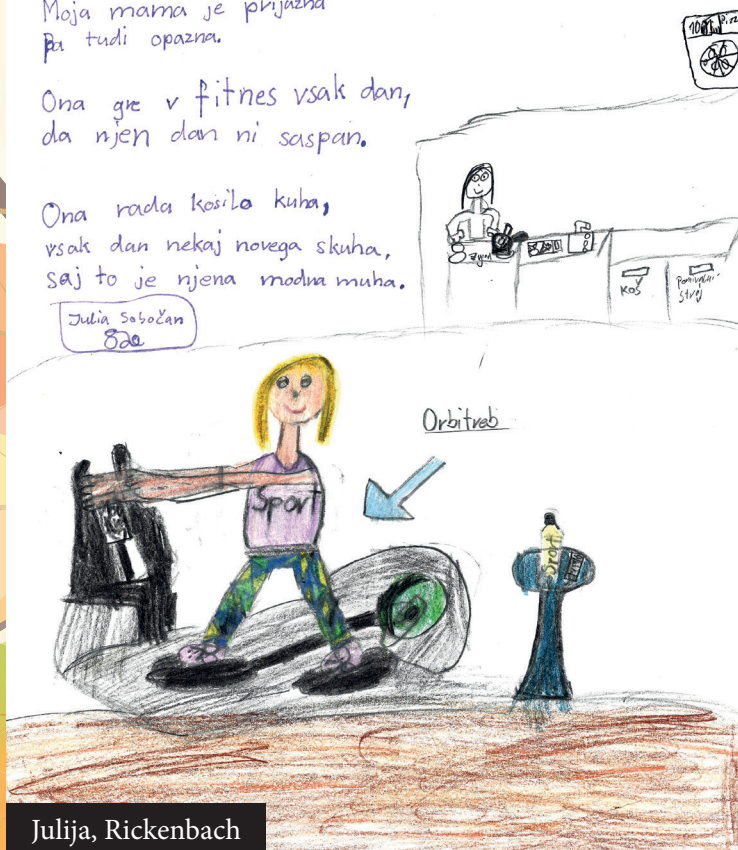
Moja mama ♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

Moja mama je prijazna
pa tudi opazna.

Ona gre v fitnes vsak dan,
da njen dan ni saspán.

Ona rada kuha,
vsak dan nekaj novega skuha,
saj to je njena modna muha.

Julia Sobočan
8ae

Julija, Rickenbach

Torba je Težka.

Šola je velika.

Klop je zelena.

Ravnilo je ravna.

Jaz imam dobra ocena.

Sošolci so pravočasni.

Učitelj je strog.

Vadnemu počitam.

Stol je mali.

Svinčnik je ravni.

Hadim na slovenski pouk.

Jaz imam en orez.

Moja radirka je bela.

V Soli imamo učenik

Robin, Zürich

Dobro jutro in dober tek ob tradicionalnem slovenskem zajtrku 2018

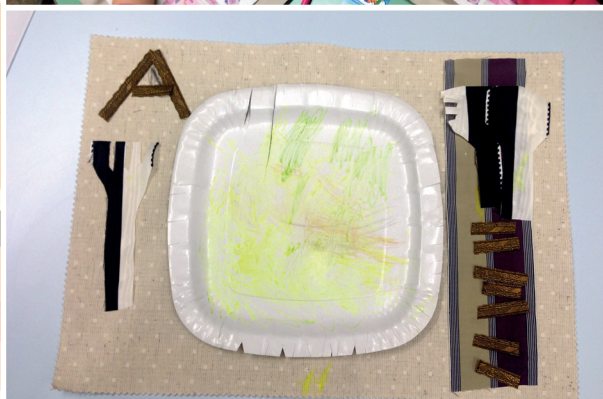
Vlada Republike Slovenije je leta 2012, sprejela sklep o razglasitvi dneva slovenske hrane. Obeležuje se ga vsak tretji petek v novembru. Glavni cilj oziroma namen razglasitve takšnega dne je podpora slovenskim pridelovalcem in predelovalcem hrane ter spodbujanje zavedanja in pomena domače samooskrbe, ohranjanje čistega, zdravega okolja, ohranjanje podeželja, seznanjanje mladih s postopki pridelave in predelave hrane in spodbujanje zanimanja za dejavnosti na kmetijskem področju. (povzeto po: www.tradicionalni-zajtrk.si, 2019) V okviru dneva slovenske hrane, ki je bil leta 2018 obeležen v petek, 16. novembra, smo tudi pri dopolnilnem pouku slovenščine,

izvedli projekt „Tradicionalni slovenski zajtrk“. Namen izpeljave projekta je bil, da otroci skozi idejo o nujnosti zajtrkovanja spoznajo, da je potrebno biti pozoren, kakšno hrano jemo in posledično, da je lokalna hrana ustrežnejši izbor. Učencem smo za zajtrk postregli kmečki kruh iz krušne peči, maslo, mleko, slovenski med in marmelado ter jabolka iz bližnjega sadovnjaka.

Ob zajtrku smo se z učenci pogovarjali o bontonu pri mizi, pomenu zajtrkovanja in prednostih lokalno pridelane hrane. Pogovor smo nadgradili še z raziskovanjem slovenske čebele (kranjske sivke), govorili smo o vrstah kruha, o izdelavi marmelade in masla. V zaključnem delu dneva pa so si učenci izdelali še vsak svoj pogrinjek in si ga po svoje okrasili.

učiteljica Anja Dobrovč

Zmešaj pogum, zaupanje vase in potrpljenje

Nekaj let nazaj se je Petra Zajc s svojo družino preselila v Švico. Štiri leta je vodila Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine, zdaj se od te vloge poslavlja. Kako se je začelo njeno sodelovanje z Martinom Krpanom, si preberite v spodnjem intervjuju.

Kako se je začelo vaše sodelovanje z Martinom Krpanom?

Kmalu po tem, ko smo se preselili v Švico, sta otroka začela obiskovati dopolnilni pouk slovenščine. Tam smo od učiteljice Marije izvedeli za Martina Krpana. Na prireditvi Slovenski otroci vabijo sem spoznala takratno predsednico, Natalijo Luskar. Čestitala sem ji za krasno prireditev, ona pa me je povabila k sodelovanju. Svojo prvo nalogo kot članica združenja sem dobila že

v decembru tistega leta, na Miklavževanju. Nekaj let kasneje sem nato od Natalije prevzela vodenje združenja staršev.

Katera prireditev vam je osebno najbolj všeč?

Pri vsaki je v ospredju kaj drugega in vsaka je posebna. Gregorjevo organiziramo na pobudo gospe veleposlanice, Marte Kos, skupaj z ekipo veleposlaništva. Ustvarjalnost in ohranjanje starega slovenskega običaja sta

glavni vodili tega druženja v mesecu marcu. Slovenski otroci vabijo je prireditev ob koncu šolskega leta, ko otroci nestrpno čakajo počitnice, hrati pa se še želijo poveseliti s svojimi prijatelji. Zato na to prireditev vabimo goste, ki znajo narediti dober žur. Zadnje leto sta bila to Trkaj in Igor Saksida z rap poezijo. Posebnost te prireditve so tudi delavnice za otroke, ki jih organizirajo starši in učitelji. Z zadnje prireditve mi je najbolj ostala v spominu zelo obiskana delavnica vezanja. Krasno je bilo videti, kako so otroci in starši skupaj potrpežljivo in zavzeto vezli rožice. Družinski piknik je uvod v novo šolsko leto. Letos smo mu dodali vsebino in ga povezali z dnevom jezikov. Učitelji so pripravili jezikovne igrice, kot so jezikovna tombola, črkovna premetanka, družabne igrice ... Miklavž nas obišče v čarobnem decemberskem času, ko diši po sveže pečenih piškotih, potici in toplem čaju. K prazničnemu vzdušju prispevajo lutkovne predstave ali pa nastop otroških in mladinskih pisateljev. Spomnim se lutkovne predstave Trije prašički, predstave Zlati ključek in obiska Primoža Suhodolčana. Na prireditve ne vabimo le otrok, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine, ampak so dobrodošli vsi. Lepo je videti, da se na naših srečanjih stkejo nove prijateljske vezi, pa tudi to, da se kakšna družina odloči, da bodo njihovi otroci vendarle prišli k dopolnilnemu pouku slovenščine.

Kateri od gostov vam je ostal v najlepšem spominu? Mogoče bi katerega povabili domov?

V preteklih štirih letih nas je obiskalo kar nekaj gostov iz Slovenije. Darko Hederih in Pavle Ravnohrib sta z otroki izvedla kviz Male sive celice; Grajsko lutkovno gledališče iz Sevnice je uprizorilo predstavo Trije prašički; Mojca Robič je z otroki zaplesala; Primož Suhodolčan je predstavil svoje knjige in nas vse nasmejal; Ribič Pepe je pel, plesal,

risal in nato posnel še oddajo v Zürichu; Gospodična Bazilika je skupaj z otroki iskala Zlati ključek; Trkaj in Igor Saksida sta predstavila slovensko poezijo v oblika rapa. To je zelo veliko lepih spominov! Nekatere od teh gostov smo povabili k nam domov, na kosilo pred prireditvijo. Lutkarji iz Sevnice so dvakrat prespali in z njimi je naša družina še vedno v stiku.

Katerega gosta bi vi povabili?

Ravnokar pripravljamo Miklavževanje 2019. Upamo, da nas obišče pravljčarka in pripovedovalka Anja Štefan. Njo bi res rada spoznala. Njenih Devet pogumnih miši je prva pesmica, ki se jo je Jakob naučil za Bralno značko, ko je bil še v vrtcu v Sloveniji. Povabila bi še kakšnega špotnega junaka iz Slovenije. Pa še kakšno lutkovno predstavo. Verjamem, da to še vse pride na vrsto. Se že veselim.

Imate otroke? Koliko so stari in kaj počnejo najraje?

Imam dva sinova. Jakob je star 11 let in zeloooo rad bere. Stripe, tudi časopise in revije, najraje pa knjige o Harryju Potterju. Matevž pa je star 8 let in rad igra nogomet, minecraft ali šah.

Kako izgleda vaš idealen dan? Popijete čaj ali kavo?

Ne vem, če sem imela že kdaj kakšen zares »idealni dan«, sem pa zadovoljna, če je v vsakem dnevu vsaj kakšen idealen trenutek. To je lahko jutranja dišeča kava, sončni vzhod za Rigijem, dober odlomek v knjigi, ki jo ravnokar berem, navdušenje otrok, ko ugotovita, kaj bo za kosilo, prijeten večer v dvoje ...

Živate v bloku ali hiši? Kaj vam je všeč v vašem domačem kraju?

Živimo v bloku v vasi blizu Luzerna. Ker smo v Sloveniji živeli v Ljubljani, sem

potrebovala kar nekaj časa, da sem se spet privadila življenju na vasi (otročstvo in mladost sem preživela na vasi na Štajerskem). Najbolj mi je všeč to, da se na igrišču za blokom igrajo otroci iz cele soseske. Jakob in Matevž kar tekmujeta, kdo bo prišel domov z bolj blatnimi hlačami po tekmi nogometa ali pa borbi med policaji in roparji.

Ali radi berete? Katera knjiga vam je ostala iz otroštva najbolj v spominu?

Ja, zelo rada berem. Iz otroštva se najbolj spomim zbirke Pet prijateljev in knjige Drejček in trije Marsovčki. Drejčka smo pred kratkim brali doma na glas. To je bilo smeha.

Kaj vam je v Švici všeč? Kaj pa v Sloveniji?

Uh, koliko časa imamo? Prav, na hitro nekaj asociacij. V Švici so mi všeč vlaki, čokolada, Literaturclub na SRF, gore in »Grillstelle« (mimogrede, kako se temu prav reče po slovensko?). V Sloveniji pa vsi kraji, ki mi pridejo na misel. To, da razumem vse dialekte

in se lahko z vsakim brez ovir pogovarjam. Pa slovenska hrana in obiski. Tako na Švico kot na Slovenijo me veže veliko krasnih ljudi. Ene pogrešam, ko sem tu, druge, ko sem tam.

Ali radi kuhate? Kaj znate skuhati najbolje?

Ko smo se preselili v Švico, sem ostala doma in sem bila nekaj let 100 % mama. V teh letih smo veliko kuhali in preiskovali nove recepte. Tudi zdaj kuham, vendar ne več s takšnim navdušenjem, kot takrat. Zdaj je pomembno predvsem to, da je obrok zdrav in pripravljen ob 12.15, ker se po kosilu fanta vrneta nazaj v šolo. Matevž pravi, da najbolje skuham špagete, Jakob pa, da čufte.

Ali znate speči potico?

Ja, znam. Pravzaprav je bolj natančen odgovor, znamo. Nazadnje smo jo pekli za veliko noč. Mož Aljaž je zmlel orehe, Matevž je razvaljal testo, Jakob pa je pomagal pri pripravi nadeva. Tudi pojedli smo jo skupaj. Bila je slastna in ni dolgo trajala.

Kaj je bilo vaše delo kot vodja Združenja Martin Krpan? Kako dolgo ste bili njegova predsednica?

Moje delo je bilo, da sem usklajevala delo staršev in sodelovala z učitelji pri organizaciji naših dogodkov. Starši poskrbimo za organizacijski del: da npr. najdemo dvorano, povabimo goste, pripravimo delavnice za prireditve Slovenski otroci vabijo in Miklavžev sejem za Miklavževanje ter skrbimo za finančno plat. Pri tem nas v največji meri podpira Urad Vlade republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Moje delo je bilo tudi, da sem prijavljala projekte in skupaj z našim blagajnikom, Tomažem Luskarjem pripravljala finančna poročila. Krpanovci pomagamo tudi pri pripravi in izdaji Vrstic. Predsednica združenja staršev sem bila štiri leta.

Kaj ste sicer po poklicu?

Čeprav sem v otroštvu sanjala o tem, da bom kot astronautka ali raziskovalka odkivala oddaljene galaksije, planete in nove svetove, ali pa vsaj razvozlala uganko bermutskega trikotnika, sem potem postala psihologinja. Delam v psihiatrični ambulanti, kjer pomagamo ljudem z različnimi duševnimi boleznimi in težavami. No, glede na to, da je »ni globlje skrivnosti kot je človek« in da »je vsak človek zase svet«, od svojih otroških sanj danes niti nisem tako oddaljena.

Kaj najraje delate v prostem času?

Družinski prosti čas najraje preživimo na kakšnem izletu. V prostem času, ki ga imam samo zase, pa rada dolgo spim, berem, se dobim s prijateljicami ali grem v fitnes.

Imate kakšno domačo žival? Ste jo imeli? Si katero želite?

Jakob ima akvarij z ribicami. Kot otrok sem odraščala na kmetiji in nekaj let sem imela zajčke. Imenovali so se Roli, Sivka in Bebika.

Zdaj pa domače živali ne bi več imela. Najbolj mi je všeč, če so živali v svojem naravnem okolju.

Kateri športnik vam je najbolj všeč?

O katerem športu veste največ?

Zelo hitro se nalezem navijaške evforije in navijam, tudi, če športa ne poznam tako dobro. To je lahko nogomet (sploh, če igra Matevž) ali pa odbojka in kolesarstvo na televiziji. Idola med športniki nimam, pa tudi na pravila se ne spoznam posebno. Najraje pa smučam.

Kaj bi bil vaš nasvet za novinca v Švici?

Zmešaj pogum, zaupanje vase in potrpljenje. Izdatno začini s humorjem in optimizmom.

Kaj boste počeli sedaj, ko ne boste več predsednica združenja?

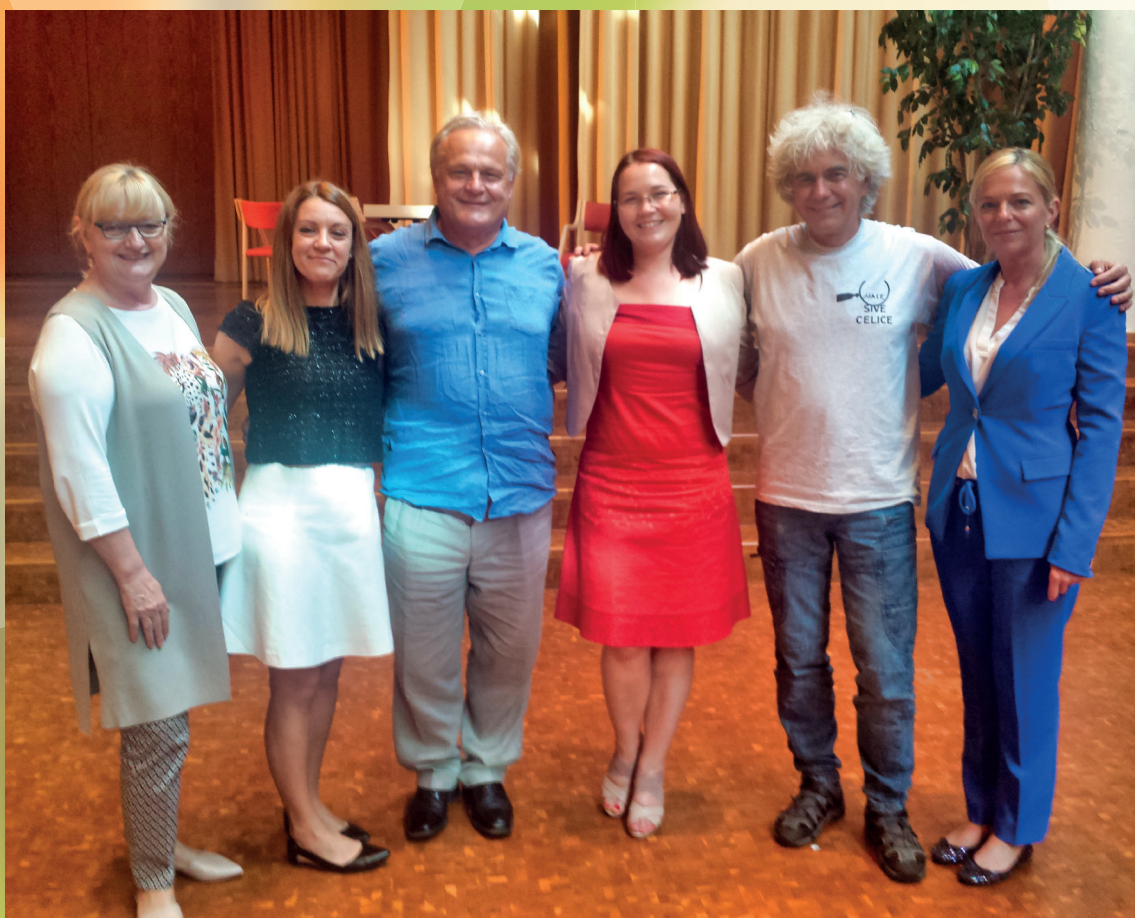
Zaključujem podiplomski študij, zato me v letu 2020 čaka predvsem veliko učenja. Seveda pa bom še vedno pomagala Martinu Krpanu in se udeleževala prireditve. Združenje ima dolgo tradicijo. Ko sem pred štirimi leti prevzela vodenje, sem lahko le nadaljevala z dobro utečeno prakso, za kar gre velika zahvala Nataliji in Tomažu ter vsem staršem, ki so sodelovali in sodelujejo pri združenju. Anja, Darija, Amadeja, Janez, Maja, Maša in Vesna so tisti člani, s katerimi smo v preteklih letih redno sodelovali in so pomagali pri več prireditvah. Poleg njih pa je imel Martin Krpan še veliko pomočnikov, ki so vskočili, ko je bilo potrebno, npr. pri vodenju delavnice ali pa pri prevozu materiala iz Slovenije. Veliko so nam pomagali tudi predstavniki drugih slovenskih društev, ki so nas v preteklosti podpirali, bodisi s finančno dotacijo, darilci za Miklavžev sejem ali pa tako, da so nam ponudili dvorano za naše prireditve. V tem času smo odlično sodelovali z veleposlaništvom. Predhodnik zdajšnje veleposlanice, gospod Franc Mikša se je

redno udeleževal naših prireditev. Gospa Marta Kos nas vsako leto povabi v prostore veleposlaništva za gregorjevo ter nas vedno obišče na naših prireditvah. Jeseni 2018 je s svojo ekipov Bernu organizirala ogled slovenskega filma Košarkar naj bo. K moči Martina Krpana pa zelo veliko prispevajo učitelji. Predlagajo goste, sodelujejo z Bralno značko, ki prav tako prispeva k temu, da nas gostje obiščejo in da otroci dobijo knjige. Okrasijo dvorano, pripravijo otroke na nastop, vodijo delavnice, zbirajo prispevke za Vrstice, lektorirajo, urejajo, skrbijo za prevoz, se udeležujejo sestankov, ker pogosto tik pred zdajci iščemo »plan B«, ker gost ne more priti ali pa je dvorana na želeni datum že zasedena. To vse počnejo poleg svojega osnovnega dela. Njihovo navdušenje in želja, da bi otrokom poleg pouka ponudili še kaj, je tudi spodbuda za nas, starše.

Zelo sem vesela, da se je v zadnjem letu Martinu Krpanu pridružilo precej novih staršev. Špela bo v prihodnje vodila Združenje, Barbara pa bo nova blagajničarka. Vsem skupaj želim veliko veselja pri delu in seveda dobro obiskane prireditve in druženja.

Petra, hvala za potrpežljivost, čas in energijo za delo v Združenju Martin Krpan. Mnogokrat se ne vidi količina dela in opravljenih prostovoljnih ur, ki zahtevajo zastavljene cilje. Upamo, da pa se vidijo nasmehi in hvaležnost za delo, ki si ga opravila do sedaj.

V imenu staršev in otrok ter učiteljev dopolnilnega pouka slovenščine še enkrat hvala.

Šola, poklic, služba

Nekateri udeleženci so začeli obiskovati dopolnilni pouk že kot predšolski otroci. Z nami so se družili skozi osnovno

šolo in so z nami se vedno na svoji poti do poklica, ki ga bodo opravljali.

Tisti, ki se na šolo šele pripravljajo, jo komaj čakajo. Tisti, ki osnovno šolo že obiskujejo, pa se zavedajo, da je to njihova majna služba in obveznost, ki je prijetna in zabavna.

Tisti, ki so vse to že preživeli, pa se izobražujejo skozi delo. Ko pridejo po koncu delovnega dneva k pouku, velikokrat delijo zanimive zgodbe, ki so se jim pripetile skozi dan. Vedno pa pridejo z nasmehi na obrazih in na vprašanje: »Kako si?«, največkrat odgovorijo z: »Zelo dobro.« In potem je tudi moj dan zelo dober in moja služba najboljša služba na tem planetu.

učiteljica Jasmina Lepoša

Kaja
Hodim v 2. Razred.

V razredu je 18 učencev.
9 fantov in 9 deklic.

V šoli potrebujem
Mizo, Ravnalo, Peresnico,
Nalivnopero, Zvezek,
Svinčnik, Torbo, LePlo,
Radirko, Knjigo, Škarje,
Stol. Imam učiteljico

Ja Smimo.

Kaja, Zürich

Jan
6:45 Budilka zvoní
7:00 grem jest Zajtrk pripraviti
Mavica.
7:35 grem Jaz od doma in 7:37 sem
Jaz nadeva.
V hišici na kolesih imamo stvari
notri.
Sodelavci so Danijel, Jeno, Baltiz, Jasmin,
Jahin in Jaz.
Mi gremo iskat 20 otrok.
Potem gremo na vlak in isto pimo
v Ringlikon.
Potem gremo v gost in b. Jemo in
potem Jemo Mavico.
Potem se igramo do 11:00 in potem naredimo
ogetj.
12:00 Jemo kosilo in potem imajo otroci
75 min odmori. Potem se igramo in 14:30
Je vlak. Potem gremo na in iztopimo v-
Schweighofen.
Potem grejo otroci domov mi gremo
tudi dom domov in Jaz grem ob 22
Uhr v posteljo.

Jan, Zürich

Moja Praksa Simona

Jaz morem vsako jutro ob šestih
vstati. Naj prej grem pojem zajtrk in
potem se preblečem. Potem grem
ob sedmih na vlak z mamo. Jaz
začnem mojo prakso ob 8:15 do
desetih imamo šport in potem
delamo naprej z našo prakso. Ob
dvainajstih gremo na kosilo in potem
imamo spet šport. Ob četrth do
enih do petih počistimo sobe in
WC. Ob petih do petih imamo šolo,
po šoli grem domov, na slavnostno
na glas ali z oždom na šport.

sem dvainštindeset procentov
iz Salzburga, osem procentov
iz Šteirske in petdeset procentov
iz Ljubljane. Moj oče je iz
Avstrije in moja mama je
iz Slovenije.

Simona Hagn 18 leta

Simona, Zurich

K sorodnikom v Slovenijo

Kje je najlepše prebiti počitnice? V Sloveniji. Pri babici in dedku. In kje je Slovenija? Tam, pri babici in dedku, in tudi tam pri sestričnah in bratrancih. Toliko živali imajo, in hišo in takrat ni potrebno hoditi v šolo. Tudi slovenski prijatelji so doma in takrat je v okolici potrebno odkriti toliko zanimivih stvari. In kaj je najbolje? Vsi govorijo slovensko in mi se lahko z njimi pogovarjamo. Ko dobijo otroci nalogo izbrati najlepší kraj v Sloveniji, je to ponavadi domačija starih staršev.

učiteljica Jasmina Lepoša

Filip, Zürich (dedkova hiša)

Lena, Zürich (dedkova hiša)

Carolina, Zürich

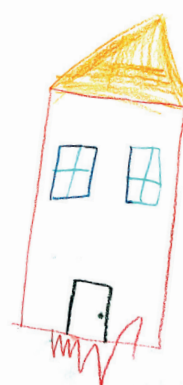
To sem ja

Moj materni jezik je slovensčina, ker sta tudi moja starša iz Slovenije in sta me naučila slovensko. Pogosto razmišljam, sanjam in se razburjam kar v nemščini, ker mi je lažje. S Slovenijo sem povezana tako, ker sem se rodila v Ljubljani. Tam mi je najlepši Mesarški most. V Švici najbolj pogrešam bar Metropo, mojega psa in sorodnike. Ko slišim besedo Slovenija, pomislim na njeno zastavo in njene sasele kot so Hrvaška, Italija, Avstrija in Madžarska. Moja najljubša beseda je sestrica, saj imava z njo radi enake stvari. Moja najtežja beseda je čevapčiči. Moje sošolke vedo, da sem iz Slovenije in kje leži. Moja najljubša pesem je Iz Gorickoga v Piran, med knjigami pa Maki princ. Obožujem kisto repo, Mogoče gram naslednje leto živeti v Slovenijo. Po eni strani se veselim, po drugi pa bom pogrešala prijatelje, ki jih imam rada.

Julija Sokočan
Ea Julia

Julija, Rickenbach

IME MI JE DŽAN MOJ PRIJATELJ MEK JE ČISNA Z.

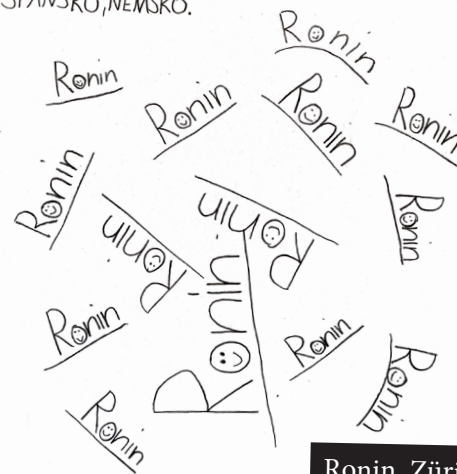

Džan, Rapperswil

IME MI JE RONIN. PISEM SE DI TORO. STAR SEM 10 LET.

GOGORIM: SLOVENSKO, ITALJANSKO, ŠPANSKO, NEMŠKO.

Ronin, Zürich

ATA
ri ba
rama
šola
brat
marita
kit
banka
ligeri
NABERKA
v jca
jajski dan
Barva
PRAVILNO
Novo

HAMBURGER
JABOLKO
U
URA
SVINČNIK
PICA
TELEVIZIJA

RADIRKA
TORBA
RAVNILO
KNJIGA
SVINČNIK

	K	it
L	A	dia
Sloven	J	A
Vrat	A	

DŽAN

VO	OVOD
ž	ABA
BA	NANA
KNJIGA	

Maurice in sošolci, Zürich

Miklavževanje 2018

Bila je zima in prihal je veter.

Obiskala sta nas gospodična Bazilika in Miklavž.

Decembra se vsi radi družimo in nestrpnost pričakujemo, kaj nam bo prineslo novo leto. Dnevi so kratki, noči pa dolge in

prav zaradi teh noči je december tako zelo skrivnosten in čaroben mesec. Mesta so okrašena z novoletnimi okraski, povsod je mogoče slišati smeh otrok, po ulicah pa se vije vonj po pečenih mandeljnih.

Tudi pri dopolnilnem pouku slovenščine (DPS) smo vsi nestrpni. Decembra nas obišče Miklavž in nikoli ne vemo ali nam bo prinesel šibo ali kakšno darilo. Učitelji DPS v sodelovanju z Združenjem staršev Martin Krpan v tem času pripravimo za učence

prireditev miklavževanje. Letos smo jih 9. decembra presenetili z obiskom Pripovednega gledališča gdč. Bazilike, ki jih je s svojo kravico Lisko, ribo in pravljicami iz kovčka zelo razveselilo. Seveda so se s svojim programom predstavili tudi učenci DPS, manjkal pa ni niti Miklavž, ki je otroke obdaril s skromnimi darili. Pripravili smo tudi miklavžev sejem, kjer je bilo mogoče kupiti novoletno voščilnico, pecivo in druga mala novoletna darila. Prireditev je za sabo pustila veliko vprašanj za gdč. Baziliko, lepih spominov in vtisov. Prav zaradi radovednih vprašanj naših učencev smo se odločili povprašati gostjo, gdč. Baziliko, če bi nam odgovorila nanje. In privolila je. Kaj je povedala, pa si lahko preberete v spodnjem intervjuju.

učiteljica Anja Dobrovč

Intervju z gdč. Baziliko

Je že daleč lanski december, ko nas je obiskala s svojim pripovednim gledališčem animatorka, igralka in pripovedovalka Katja Povše s predstavo *Zlati ključek*, ki je na Bienalu lutkovnih ustvarjalcev 2007 dobila nagrado za inovativen in poetičen pristop k pripovedovanju zgodb z lutko. Katja Povše je ustvarila gdč. Baziliko, saj je rada pripovedovalka. Pripoveduje velikim in malim otrokom, skratka vsem, ki se radovedno podajo z njo v pustolovski svet zgodb. Skozi lik Bazilike pripoveduje, kar je slišala ali doživela na svojem popotovanju. Gdč. Baziliko pa smo vprašali nekaj malega o njenem življenju.

Kaj radi jeste?

Rada imam sadje: maline, borovnice, češnje ...

Kaj se zgodi, če pozabite pravljico?

Pravljice nikoli čisto ne pozabim, včasih pa se mi zgodi, da kakšen del pravljice pri pripovedovanju preskočim in potem se moram znajti. Pripoved prilagodim ali manjkajoči del povem kasneje.

Kje imate shranjene svoje zgodbe?

Zgodbe včasih kar skočijo name in vame.

Potem pa se z njimi nekaj časa družim, dokler jih ne povem naprej. Shranim pa jih pri sebi, v kovčkih in spominih.

Katere stvari nikoli ne pozabite doma?

Nikoli ne pozabim dežnika in krave.

Kakšne barve je vaša zobna ščetka? In katero zobno pasto uporabljate?

Zobno ščetko menjam. Trenutno je zelena z rdečimi ščetinami. Pasta pa mora biti taka, da malo peče.

Katera je vaša najdaljša pot z vlakom?

Zares najdaljša je bila pred mnogimi leti, ko sem z vlakom prepotovala Češko, Slovaško, Avstrijo, Nemčijo, Poljsko, Nizozemsko, Francijo in Italijo.

Kam gre Bazilika na počitnice?

Bazilika je vendar ves čas na počitnicah, saj ves čas potuje!

Katera je vaša najdaljša zgodbica?

Mislim, da je to Začarani čajnik, saj je skupek večih japonskih pravljic, ki sem jih povezala v eno skupno zgodbo.

Kam Bazilika skriva svoje skrivnosti?

(Corina: "Meni se zdi, da ni povedala vsega, kar je imela s seboj v Švici. Da je imela še eno zapleteno zgodbo v žepu.")

Ja, res nisem povedala vseh pravljic. V kovčkih sem imela še pravljico o Štirih bratih, pa pravljico o Mišku z dolgim smrdljivim repom in še zgodbo o Lestvi do zvezd.

Kako Bazilika odide spat?

Pokrijem se z odejo doživetij, ki so se mi dogodila čez dan in že me zaziblje v spanec.

Kje se lahko naučiš takih zgodbic?

Zgodbice preberem v knjigah, jih slišim od koga drugega ali pa si jih kar izmislim.

Katere živali ima Bazilika doma?

Nekoč sem imela želvo. Imela je eno tako angleško ime in zelo dolgo je živela.

Kdo je vaša najboljša prijateljica?

Moja zvesta krava Liska.

Kam gre Bazilika najraje? Kje najraje pripoveduje pravljice? V dvorani kot je bila pri nas? Pri njej doma?

Najraje pripovedujem v prostorih, kjer smo si vsi zelo blizu, kjer si lahko gledamo v oči in tam, kjer mi ni treba uporabljati mikrofona.

Koliko knjig moraš prebrati, da si tako pameten, kot ste vi?

Knjig nikoli ne smeš nehat brati, ker tudi pameten nisi nikoli preveč!

Mi gremo v šolo. Kam pa greste vi zjutraj?

Včasih se lahko prebujam počasi, pijem čaj in zraven jem piškote, kadar pa me čakajo otroci, takrat moram vstati še ponoči, da pravočasno pridem k njim.

Katera je vaša najljubša pravljica iz otroštva?

Kar nekaj pravljic se spomnim iz otroštva in tudi zgodb, ki mi jih je pripovedovala moja babica partizanka. Najljubša slikanica pa mi je bila Dvanajst slonov, Leopolda Suhadolčana.

Kje je Bazilika doma?

Doma sem res povsod, kamor pridem ali me povabijo. Povsod, kjer me čaka kup radovednih oči in našpičenih ušes. In

pa na vlaku, tam se res počutim doma; v udobnem vlakovskem fotelju opazujem bežečo pokrajino skozi okno in poslušam ponavljajoče ropotanje vlaka.

Ali boste še kdaj prišli v Švico?

Seveda, z veseljem!

Kako premagate tremo?

Ker že dolgo nastopam, pripovedujem in potujem me zelo redko še zgrabi trema. Kadar pa me zgrabi, takrat se osredotočim na zgodbo in se zazrem v oči otrok (publike) in jo tako premagam.

Kaj počne Bazilika, ko ji je dolgčas?

Uf, zares mi ni nikoli dolgčas. Vedno nekaj počnem. Berem, opazujem, se pogovarjam, pa šivam, rišem, pišem ...

Zakaj ste vzeli kravo s seboj?

Ker je moja najboljša prijateljica in ker tudi ona zelo rada potuje.

Ali imate doma otroke?

Bazilika jih nima, Katja pa ima.

Če imate otroke, ali jim pripovedujete pravljice?

Seveda, če jim pripoveduje Katja, če pa pride Bazilika, jim pa ni tako zelo všeč ...

Kdo je naredil ribo?

Zelo je lepa. Hvala za kompliment. Naredila sem jo jaz, iz kartona in blaga. Lahko si jo izdelal tudi ti!

Ali ste bili večkrat v Švici?

V Švici sem bila drugič v življenju Katje in prvič v življenju Bazilike.

V kateri državi živite?

V Sloveniji.

Zakaj imate kratke lasje?

Ker sem se odločila ostriči in zdaj imam kratke.

Zelo lep klobuk imate. Kdo ga je naredil?

Klobuk sem našla na odpadu, potem pa sem nanj prišla nekaj priponk iz zbirke priponk mojega brata. Nanj sem prišla tudi kakšen pomemben kuharski recept, da ga ne pozabim!

Zakaj ste postali igralka?

Zelo mlada sem se zaljubila v gledališče lutk in zdaj lahko tudi sama igram in animiram. Kaj ni to čudovito?!

Zelo si lepa. (Kiara)

Hvala, Kiara. Všeč mi je, če me kdo pohvali.

Ali radi dolgo spite?

Niti ne. Veste koliko zanimivih stvari lahko potem zamudim!

Ali vam je bila Švica všeč? Zakaj?

Zelo kratek čas sem bila v Švici, a tisto, kar sem doživela, je bilo prelepo.

Ali radi jete špagete in katera omaka vam je najbolj okusna? Š

pageti so res zabavna in okusna jed. Najraje jih jem s paradižnikovo omako.

Kje bi najraje živeli na tem planetu?

Povsod!

Ali vam je slovenščina všeč in zakaj?

Slovenščino vsak dan uporabljam in jo imam rada, saj lahko z njo izrazim vse.

Ali imate radi baziliko?

Imam.

Zakaj ste si izbrali tako ime?

Ker je bazilika moja najljubša začimba, ker lepo diši in je prijetnega okusa. Takšno ime se mi je zdelo primerno za pripovedovalko, Baziliko.

Ali nas lahko pridete obiskat k pouku? Si bomo pripovedovali, izdelali lutke in z njimi zaigrali?

Odlično, pridem!

A imate kakšno domačo žival?

Kravo.

Ali se maskirate za pusta in v kaj?

Ker kar veliko časa preživim na odrih, se za pusta ne maskiram. Takrat se vsi drugi, razen nas, igralcev.

Z Baziliko so se pogovarjali učenci dopolnilnega pouka slovenščine

Uredila: Anja Dobrovč

Fotografije: Matej Povše

Mesec februar

8.

februar je poseben dan za slovenski jezik. Na ta dan praznujemo Slovenci kulturni praznik, ki je posvečen našemu največjemu

pesniku Francetu Prešernu.

Pri dopolnilnem pouku slovenščine smo se v tem šolskem letu posvetili Prešernovi Lepi Vidi in Povodnemu možu, zapeli smo slovensko himno in izdeleli slovensko zastavo. Pri obravnavi pesnitve Lepa Vida, smo se dotaknili življenja aleksandrink, ki so odšle s trebuhom za kruhom v Aleksandrijo in tam delale kot dojilje, da so lahko preživele svoje družine. S Povodnim možem in lepo Urško pa smo raziskovali naše glavno mesto, Ljubljano.

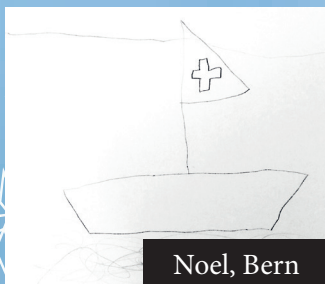
učiteljica Anja Dobrovč

Lepa
vida

Mila, Bern

Aline, Bern

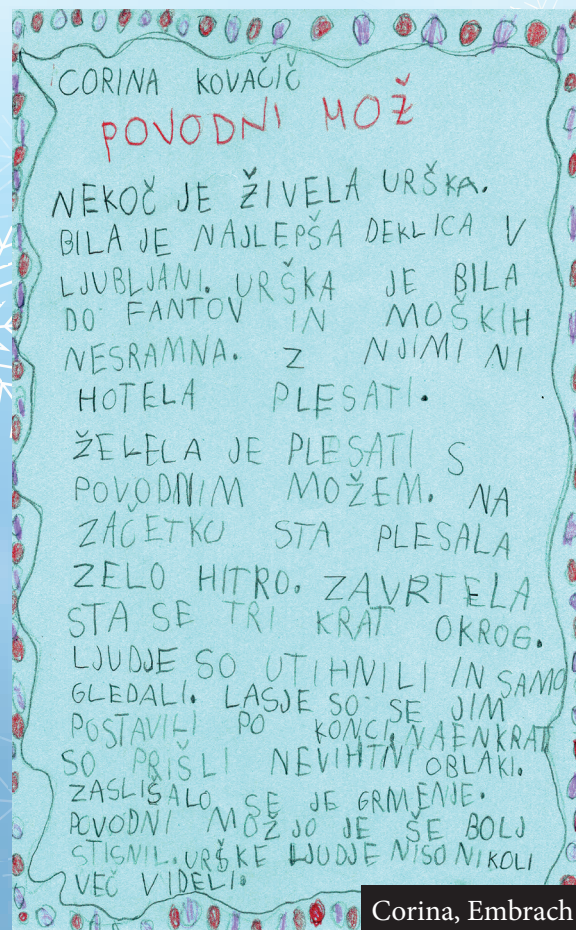
Noel, Bern

Devin, Baden

Angelina, Liestal

Corina, Embrach

Leonard, Luzern

Lana, Luzern

Mirjam, Luzern

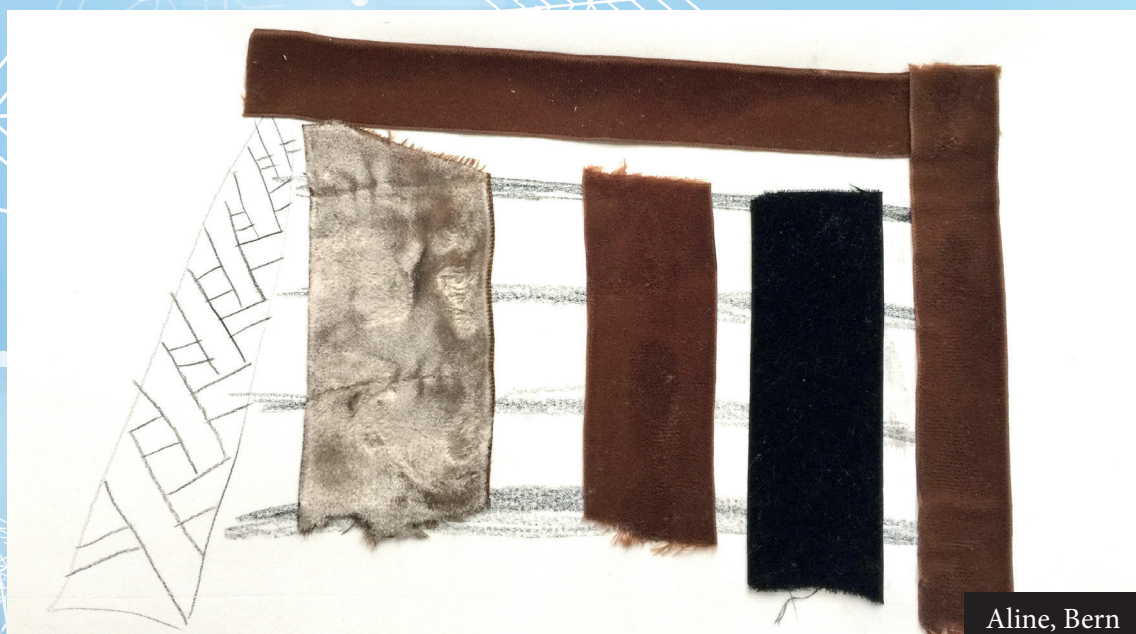
Mark, Luzern

Sodelovanje s slovenskimi osnovnimi šolami

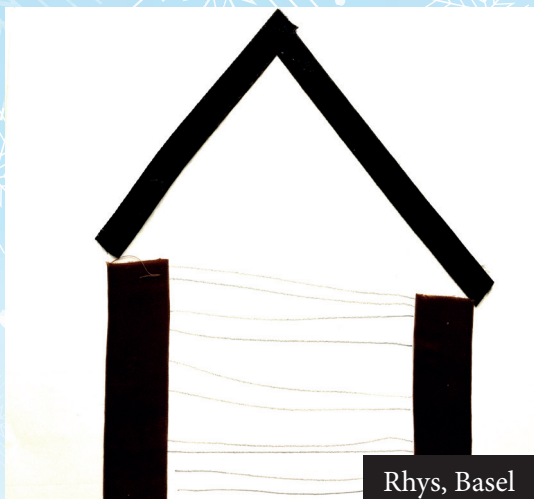
Vrsto let se z oddelki DPS povezujemo s slovenskimi šolami, ki organizirajo najrazličnejše mednarodne likovne natečaje. V šolskem letu 2018/19 smo se z oddelki Basel, Baden, Liestal in Bern že šestič odzvali povabilu Osnovne šole Jurija Vege iz Moravč k projektu EX TEMPORE ter prvič povabilu Podružnične šole Ponikva pri Žalcu k projektu Kmečko poslopje. Učenci so pri obeh projektih sodelovali s svojimi likovnimi izdelki in prejeli potrdila o sodelovanju.

Projekt »Kmečko poslopje«

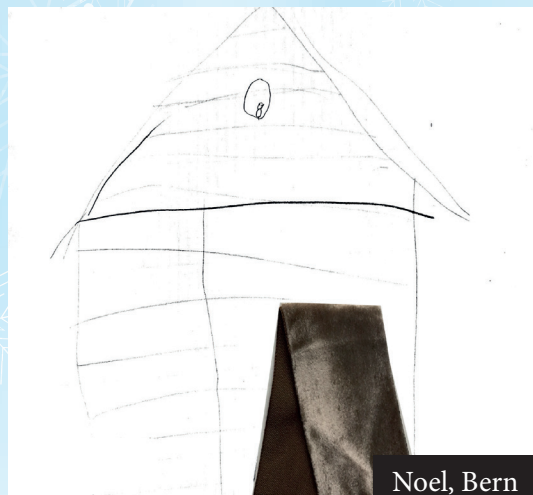
Projekt Kmečko poslopje nam je služil za podrobno raziskovanje slovenskega kozolca. Pri pouku smo se seznanili z njegovo arhitekturo, zgodovino in uporabnostjo. Spoznali smo, da so kmetje kozolce nekoč uporabljali za sušenje in shranjevanje pridelkov, danes pa so namenjeni predvsem za hranjenje kmetijskih strojev in družabna srečanja. Da je kozolec del slovenske etnološke dediščine in simbol slovenskega podeželja. Učenci so iz recikliranih materialov izdelali svoje kozolce. Nastale so zanimive kreacije.

Aline, Bern

Rhys, Basel

Noel, Bern

Danaja, Bern

Tristan, Bern

Angelina, Liestal

23. EX TEMPORE: *Gradovi in jame na Slovenskem*

Gradovi in jame na Slovenskem je bila tema letošnjega 23. projekta EX TEMPORE. Vključevala je vse, kar je v zvezi z gradovi, grajskim življenjem, skrivnostnim življenjem v jamah in ob njih. Učenci so lahko uporabili domišlijski motiv ali pa so motiv črpali iz naravne in

kulturne dediščine. Pri pouku smo se podali v raziskovanje slovenskih gradov in jam. Naučili smo se veliko novega, tema pa nas je navdušila. Spoznali smo, da ima Slovenija 176 gradov in trenutno okoli 10.200 raziskanih kraških jam. Da po nekaterih gradovih straši in da v nekaterih gradovih še danes živijo ljudje. Da so jame v preteklosti uporabljani ljudje za svoje domove in da danes spadajo k slovenski naravni dediščini.

učiteljica Anja Dobrovč

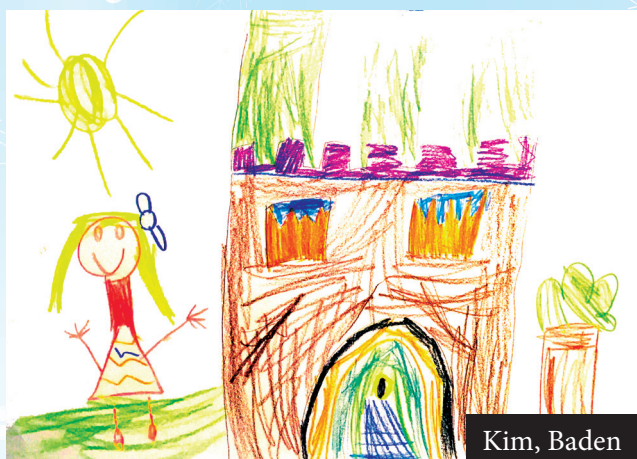
Inti, Basel

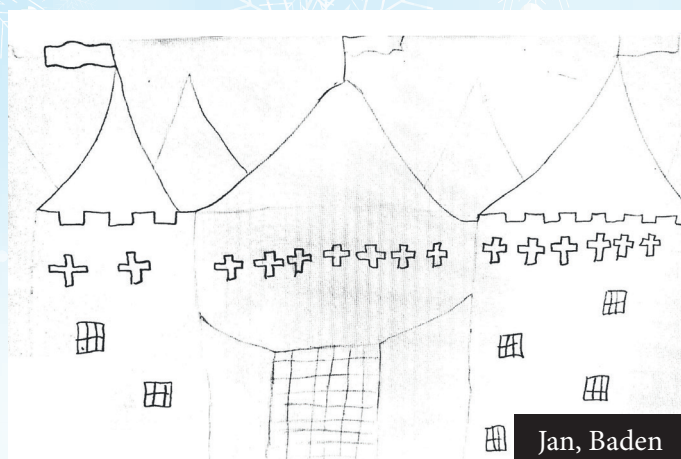
Rhys, Basel

Jakob, Basel

Kim, Baden

Jan, Baden

Kiara, Basel

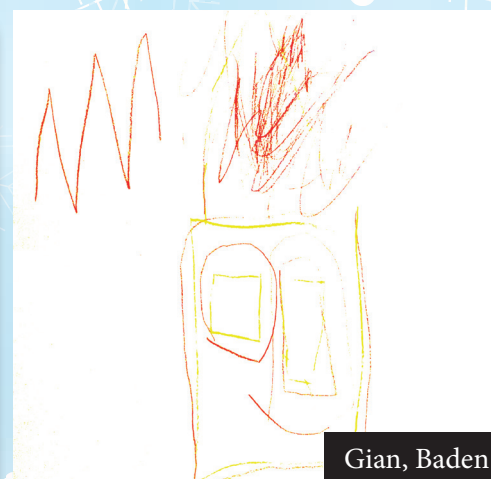
Angelina, Liestal

Matej, Basel

Nika, Basel

Gian, Baden

Gregorjevo v Bernu

Dobili smo se 23. marca na Veleposlaništvu Slovenije v Bernu. Prišli so otroci in starši. Mi smo delali gregorčke, to so ladjice, na katerih so bile svečke. Izdelovali smo jih iz lesa, vejic, škatel, papirja, barv in še lepila. Mamice so prinesle hrano in pijačo. Nekatere so spekle pecivo, recimo piškote ali slane prigrizke. Ko smo naredili gregorčke, smo jih spustili po reki. Tako smo pregnali dolge zimske dni ter priklicali svetlo in toplo pomlad.

Matevž, Luzern

V Bernu:

ušč mi je bilo ker je bilo lepo, prijazni so bili. Potem po dolgem času je chanelnina ladica potonila, potem se je jokala in jaz sem s palco izvlekla iz potoka, moja je pa šla naprej. ~~z~~ Potem smo pa šli na sladoled. V Bernu mi je šeč. Moja sestrice jo ima še vedno oicma.

☆ III ♥

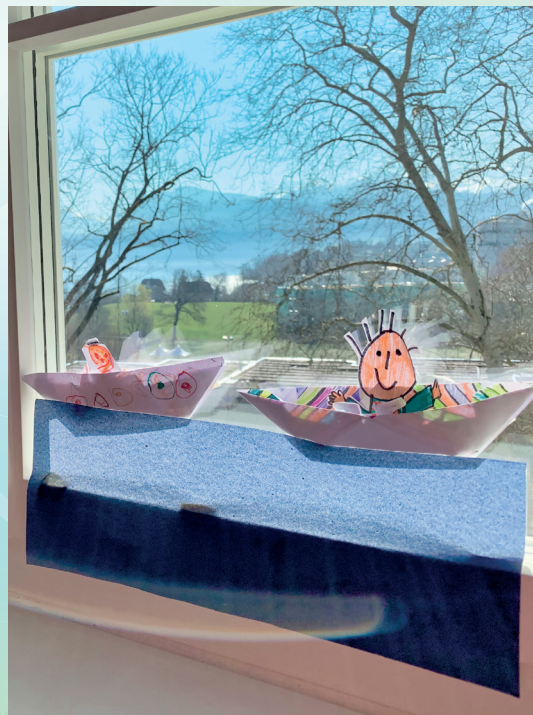
♥ KARA ♥

Kiara, Zürich

Gregorjevo naznanja začetek daljših dni in slovo od teme

Naše babice in prababice bi znale dobro povedati, kaj je nekoč pomenil dan ptičje ženitve. Povezan je bil z daljšimi dnevi, ki so s seboj prinesli več dnevne svetlobe. Tako so lahko ljudje dlje časa opravljali dela pri naravni svetlobi in ne več samo ob sveči ali petrolejki. Tako so mnogi obrtniki in delavci govorili, da sv. Gregor luč v vodo vrže. Mi pa nismo metali luči v vodo, ampak smo si zgubali ladje in zapeli tisto o ptičkih, ki so se ženili ...

učitelj Rajko Tekalec

Pust v Sloveniji

PUST V SLOVENIJI

To so orači. Ta maska kmetom dobro letino na polju. Konec so maske, ki vlečejo plug. Vodi njihov poljač, ki drži v roki bič in z njim glasno poka in odganja

duhove. K oračem sodi tudi pustna maska baba, kijeke in rusa.

Viktor, Winterthur

KURENT

To je kurent. To je najboljša ptujska maska. Njegov ušesa so iz perja. Ko skače, glasno zvonijo zvonci. Na nogah ima debele volnene nogavice. V roki ima palico ježevko. Na kapi ima pisane papirnatke trakove.

Corina, Embrach

Šemljenje je zelo stara šega, ki ni nastala iz zabave, kakršno poznamo danes ampak je bilo obred. Ljudsko verovanje pravi, da se v določenem času vletu duhovi umrlih

vračajo na zemljo. Da bi jim bili čim bližje, so se ljudje našemili in se tudi sami obnašali kot duhovi. V našemljencih niso bili skriti le duhovi umrlih, ampak tudi duhovi rastlin, ki naj bi prebudili naravo. Zato njihov obisk po hišah prinaša srečo in dobro letino.

Ena izmed zanimivih pustnih mask je picek. Vanj se oblečejo otroci.

Leoni, Embrach

Zakaj jemo v času pusta ravno krofe?

Pust je povezan s krofi. Zato v pustem času se zelo veselimo praznika krofov. Interesantno je, zakaj ravno krofi in ne kakšna druga sladica ali jed. Pust je v zimskem času, ko nas seveda zelo zebe.

V starih časih, ko so krofe cvrli v svinjski masti in so jih ljudje še tople jedli, je to bila ena odlična rešitev za mraz.

Glavna sestavina je moka, ki so jo kmetje imeli doma. Kakor tudi jajca in mleko. Česar pa niso imeli kot, sla kvas in marmelada, so kar naredili sami. Tradicionalni krofi so polnjeni z marmelado in posuti s sladkorjem v prahu. Danes pa jih lahko kupimo povsod z različnimi nadevi, kot na primer vanilijeva ali čokoladna krema, različne marmelade

Zakaj morajo krofi imeti venec?

Pravilno vzhajan krof se v masti potopi samo do polovice, zato ima venec. Če ni lep venec, je to sramota za gospodinjstvo. Na pustni torek so po navadi rekli, da če krof ni dobro pečen, jeseni repa ne bo debela,

Lidija, Rickenbach

Lidija Bitenčnik

Kurent v razredu

Saj veste vsi, kako se je ta zgodba začela:

Kurent je bil siromak, da mu ga še v tej deželi
siromakov ni bilo enakega.

Spočet je bil ob vinu in razuzdanem veselju,
porojen pa v bridkosti in hudih nadlogah.

Ko je mati ugledala cmeravo nebogljence,
se je razjokala še sama.

„Saj ne bo živel!“ so rekle sosede.

„Da bi le ne!“ je vzdihnila mati.

Cmeravo nebogljence pa je živel
in krstili so ga za Kurenta.

učitelj Rajko Tekalec

Mama ima velike tople nežne roke,
gleдам jo, kako zamesi
testo iz bele gladke moke,
da bo spekla krofe - za otroke.

Krofi so še čisto novi
zato mama ustavi.
1,2,3 posoda s sladkorjem na mizi leži
bel prah že na krofe sneži.

Lidija Bitežnik

Lidija, Rickenbach

Kekec je junak!

Kekec nekoč in danes

Kekcec se je rodil v domišljiji Josipa Vandota leta 1918. Pisatelj in avtor Josip Vandot in Kekec bi danes štela več kot sto let. Znan lik naj bi

Vandot ustvaril po Mežnarčevem Gregcu, neustrašnem pastirčku iz Kranjske Gore. Krajše zgodbe o junaku je pisatelj najprej objavljajl v otroškem časopisu Zvonček. Več kot 30 let kasneje pa je režiser Jože Gale zgodbo dečka posnel in dobili smo prvi slovenski celovečerni mladinski film. Današnji časi so drugačni od časa, v katerem je deček živel, a navihanec še vedno osrečuje tako bralce kot gledalce, saj je tudi neustrašen, ki se je težav z Bedancem in Pehto lotil s svojo bistrumnostjo, vztrajnostjo in pogumom. Mnogi ga

doživljajo kot heroja z vrlinami superjunaka in vendar nasmejanega ljubitelja živali in narave s čutom za pravičnost in pomoč v stiski. Kekec ima danes tudi žensko konkurenco. Deklice trenutno občudujejo Ano in Elzo, ki sta nadomestili Barbiko in Heidi. Kekcu sta po poklicu in junaškosti zelo blizu Peter Klepec in Martin Krpan, med tujimi junaki za starejše otroke pa Tom Sawyer in Vike Viking, Harry Potter, Pika Nogavička, Matilda, Nikec, Pettersson in Findus ... Globalizacija pač terja svoj davek in danes mnogi Slovenci bolje poznajo tuje junake kot slovenske. A Kekec ostaja brezčasen, saj tudi po mnogih letih radi prebiramo njegove dogodivščine. Opisujejo ga junaštvo in pozitivnost, navihanost in pogum. Ne smemo pa pozabiti, da je tudi otrok, ki zna misliti s svojo glavo.

učitelj Rajko Tekalec

Simeon, Rickenbach

Achi, Rickenbach

Kekec in matematika

Matematika
mi nikoli
ni dišala.
Zato pa
zelo diši
otrokom.
Pri pouku
smo se jo

učili tudi skozi likovno dejavnost.

Otroci se mimogrede naučijo prepoznati kvadrat, pravokotnik, trikotnik, krog, elipso in druge oblike ter razvijali ustvarjalnost. Vprašajte nas, ali je matematika zanimiva! O, ja!

učitelj Rajko Tekalec

Kekec na obisku v šoli

Pri dopolnilnem pouku slovenščine smo spoznali zgodbe o Kekcu, slovenskemu junaku, ki mu ni para. Učenci so ga vzljubili in ga opisali z besedami: "Kekec je zabaven, zabaven, Slovenec, močan, pogumen, fant, prijatelj, prijazen, smešen, vesel, majhen, nagajiv, prebrisan, iznajdljiv, glasbenik..."

"Ime mu je Kekec. Star je 8 let. Otrok je. Majhen je, ni velik in je suh."

Mark, Basel

"Ima kratke rjave lase, še kar je velik. Ima velike rjave oči, srčkasta usta, dolge noge in normalen nos. Nosi cokle, pumparice, belo srajco in klobuk. Star je osem let. On je pastir in pase živali. Njegova prijateljca sta Mojca in Rožle. Živi v gorah."

Angelina, Liestal

učiteljica Anja Dobrovč

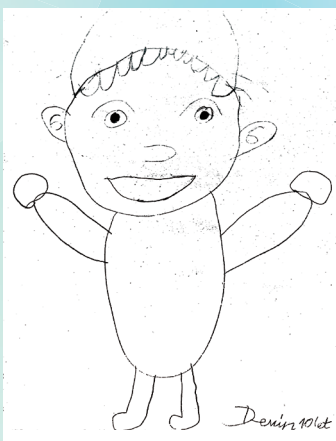
Lana, Luzern

Corina, Embrach

Leon, Embrach

Devin, Baden

Matic, Basel

Mila, Bern

Inti, Basel

Jan, Baden

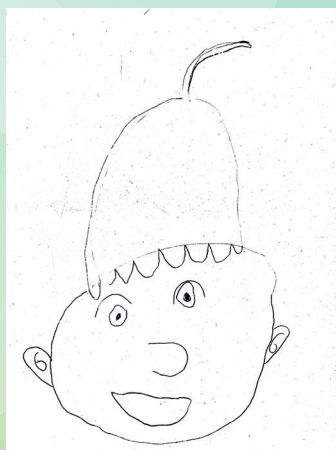
Mirjam, Luzern

Jurij, Feldkirch

Leyla, Bern

Matej, Baden

Jakob, Basel

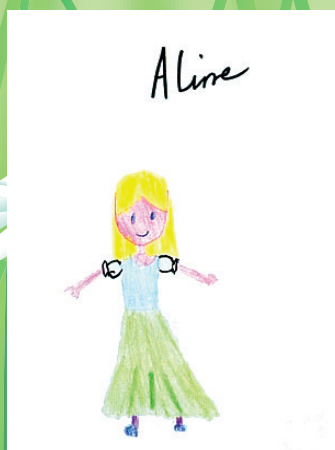
Matic, Bern

Mark, Basel

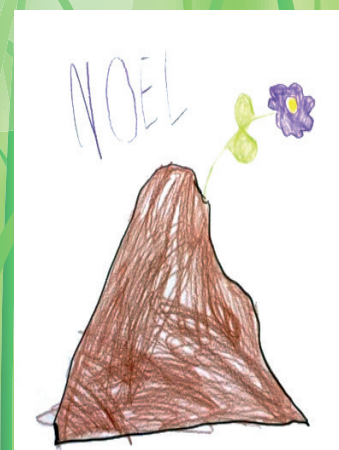
Kim, Baden

Aline, Bern

Nika, Basel

Noel, Bern

Luka, Zürich

Ela, Rapperswil

Tim

je šel v

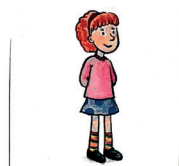

gore

kekec da bi pomagal

ko je prišel do je zagledal

deklica je

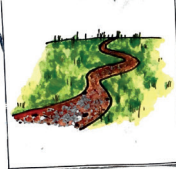
bila

Potem

je kekec šel

na

in sprehašal

živino. Ko se je sprehašal je videl

V koči je

živeła

Kekec je šel notri v kočo. Not v koči je bilo polno zdravil. Potem je prišla Pehta in ga kaznovala.

Tim, Rapperswil

Nara

Pehta šivi v tej Hiši.

Pehtin kuša

asna.

to je kekec. Kekec je zelo prijazen

kekec je lačen.

kekec je na mizi. Rabi zdravilo.

Zdravilordoi skaplice.

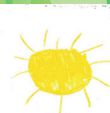

Nara, Rapperswil

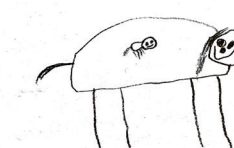
Kekec je 10 let star in Rože je njegov prijatelj in Mojca je slepa in se ji zdijo kekec lepajoč. Rože je vedno strah celo krave in keka ni strah in zelo rad poje in proba wem pomagati in igra piščavko. Pomaga je Mojci v leti spt. In Pehta zna delati, Medicamke kekec nima rak volka.

Alex

Alex, Zürich

ZALAB

Zala, Zürich

Kralj Matjaž filozofija za najmlajše

Kralj, kraljica, grad, zaklad, zlatnik... vse to povezujemo tudi s kraljem Matjažem. Strokovnjaki si niso edini, kdo je pravzaprav bil.

Za nekatere se je naš kralj Matjaž izpod Pece ohranil iz časa velikega vojskovodje Matija Korvina, za druge pa da je to le eden od slovenskih potomcev z naključnim priimkom kot jih poznamo še danes, npr. Kovač, Zajec, Medved, Repolusk in podobno. V šoli bolj kot razmišljanje o njegovi zgodovini jemljejo sapo pripovedke. Tudi sami smo poslušali pripovedke, pa pesmi. Kako že gre?

*Križ kraž kralj Matjaž,
daj mi groš, bom kupil nož,
bom kupil nož, bom kupil nož.*

Danes ni učenca, ki si ne bi želel biti kralj, ali vsaj njegova Alenčica. No, kaj pa pomeni biti kralj? Kaj pomeni biti bogat? Kaj pa vladarji počnejo? Je to zanimiv poklic? Čemu potrebujemo vladarje? Taka in drugačna vprašanja so zanimiva za pogovor z otroki. Kot bi mignil je ure slovenščine konec ter zazvoni naš šolski zvonec.

učitelj Rajko Tekalec

Aleksandra, Embrach

David, Embrach

David, Embrach

Eva, Embrach

Naravoslovje in mi

Vsak od nas rad dela mehurčke. Tako sta tudi Bibi in Gusti, ko sta bila žalostna. Mi smo pa ju posnemali. Iz česa so

mehurčki? Kako velik mehurček znam narediti? Kaj nastane, ko na modri podlagi poči bel mehurček? Ozadje za voščilnico. V milnico dodaj nekaj bele barve, vanjo pomoči slamico in pihaj ...

učitelj Rajko Tekalec

Denar je sveta vladar

1. maj – praznik dela

Vsi smo za prvo majске praznike na počitnicah. Zato pa sploh praznujemo 1. maj?

Vse se prične leta 1886, ko so ženske, moški in otroci delali 17 ur na teden od jutra do večera za nizko plačilo.

Delavci gredo na ulice mesta Chicago v ZDA, kjer pričenejo z mirnimi protesti, saj želijo 8-urni delavnik. Nato pa je v nekem trenutku eksplodirala bomba, ki ubije 8 policistov, ti pričenejo streljati in umre 11 delavcev. Tri leta kasneje so se v Parizu na kongresu delavcev odločili, da bodo v spomin na umrle delavce organizirali različne proslave.

V Sloveniji po nekaterih mestih prvo majsko jutro pričenejo z budnico godbe na pihala. Delavci se na ta dan lepo oblečejo. In si pripravijo rdeč nagelj. Ponekod prižgejo kresove. Takrat postavišjo prvo majski mlaj.

Taj Stubičar

Tai, Winterthur

Denar sveta vladar

Čeprav danes skoraj ne moremo živeti brez denarja, pravijo, da je denar umazan. Veliko ljudi si ga prisluži na različne načine – nekateri tudi zelo težko.

Razmišljam, kam bi dal ves svoj denar, če bi ga imel neskončno. Najprej si bi zgradil lepo hišo in jo opremil s pohištrom. Pod njo si bi skopal podzemno luknjo. Tam bi si zgradil veliko sefov in vanje spravil ves denar. Potem bi si kupil patent nekega, zato da bi dobil še več denarja. Ta denar bi razdelil revežem. Veliko bi ga dal dobri delnim organizacijam. To bi naredil, ker bi ga imel dovolj. Precej bi ga dal Združenim narodom. Potem bi poklical skupino, kateri bi naročil, da naj naš planet očistijo plastike iz oceanov. Tik za tem bi dal razvijati naprave, ki bi poskrbele nekaj ogljikovega dioksida. Ko bi to vse naredil, bi podpiral znanstvene raziskave. Veliko denarja bi razdelil moji družini. Potem bi prbal razviti podmornico, ki bi se lahko potopila do dna morja. Upam, da bi tam odkril nove živalske vrste. Zgraditi bi poskusil tudi raketo, ki bi raziskovala vesolje. Lahko bi odkrili novo vrsto življenja. To bi bilo neverjetno! Potem bi šel sam tja pogledat in upam, da bi lahko živeli vsi skupaj. Poskusil bi zaščititi dirke živali, ki so ogrožene. Denar bi porabil tudi za razvoj zdravil.

Če na sveti ne bi bilo denarja, mislim, da bi si vzeli samo tisto kar potrebujemo. Vse ostalo pa bi si vzeli tudi nekaj, kar jim je všeč.

Denarja očitno ni nikoli dovolj, saj imamo veliko želja. In take naj tudi ostane.

Jakob Zajc, 2.2.2019

Jakob, Luzern

Denar sveta vladar

Danes skoraj ne moremo živeti brez denarja, čeprav pravijo, da je denar umazan. Veliko ljudi si ga prisluži na različne načine.

Razmišljam, kam bi dala ves svoj denar, če bi ga imela na pretek. Razdelila bi ga med ljudi, ki ga nimajo, nato bi prepotovala svet in si ogledala vse možne hokejske tekme. Zgradila bi si tudi ogromno hišo z baženi in tobogani, ki bi bili notri in zunaj. V hiši bi imela garažo z avti. Imela bi tudi osebnega straža in kuharja. Zraven hiše bi stala hokejska dvorana, če bi mi ostalo še kaj denarja bi si po svetu zgradila vile. Kupila bi si karto za križarjenje in karto za prvi razred na letalu.

Razmišljam, če na svetu ne bi bilo denarja bi si lahko vsi sicer vse privoščili. Ljudje sicer ne bi imeli

služb in če ne bi imeli služb si ljudje ne bi mogli poklicati reševalca, če se zgodi prometna nesreča. In, če nebi morali poklicati bi ljudje umrli in enako bi bilo, če ne bi bilo zdravnikov. Seveda ne bi bilo tudi kmetov, ki nam priskrbijo hrano.

Liza, Luzern

Denar sveta vladar

Danes skoraj ne moremo živeti brez denarja. Čeprav pravijo, da je denar umazan. Veliko ljudi si ga prisluži na različne načine. Če bi imel neskončno denarja, bi si kupil ferarja in vilo ter veliko sefov. Sefi bi bili pod vilo. V vili bi živel sam. Kupil bi si televizijo in psť pro. Hodil bi v službo in sodelavcem ter šefu dajal denar. V prostem času bi igral šah s svojim bratom. Če ne bi bilo denarja, bi hodil na sprehode. Prijatelji bi si izmenjevali stvari.

Matevž Zajc, 11.11.11

Matevž, Luzern

Prvi koraki, prve besede v slovenščino

Da je slovenščina romantični jezik, čivkajo že ptički na vejah. Pa je za majne glavice romantika prevelika reč. In ko se

zbere nadebudnih mladih Slovencev za novo skupino, se potovanje v materni jezik njihovih staršev lahko prične. Da jih bo na novi poti in druženju spremljala sreča, pa so z veliko vneme ustvarili svoje pikapolonice. Ob prepevanju pesmice, so prešteli še pike, našteli barve in poslali srečo v svet. Majhni simpatični hroščki pa so romali v njihove

sobe, da jih bodo spremljali tudi, ko niso pri pouku. Drugim pomaga pri jesenski vrnitvi v šolo zajček, ki se ničesar ne boji.

Skočimo sem, skočimo tja, pa smo spet vsi doma. Med tem pa se v šoli pojemo, plešemo, rišemo in se igramo. Živali in ples nam vedno pomagajo in z njimi smo za kanček bolj veseli prav vsak dan.

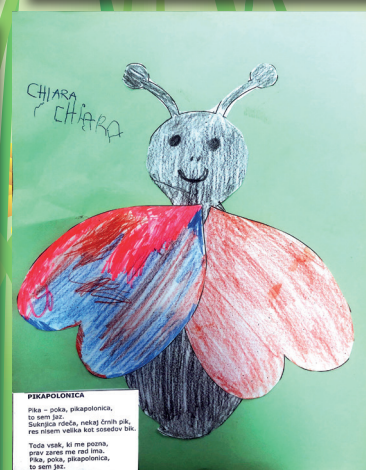
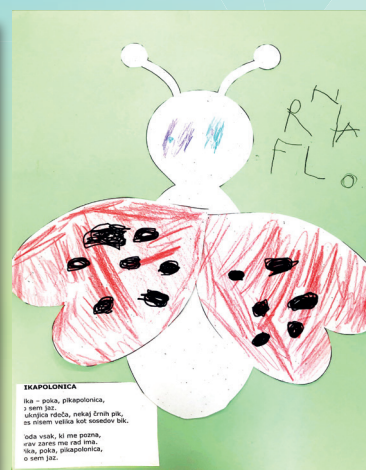
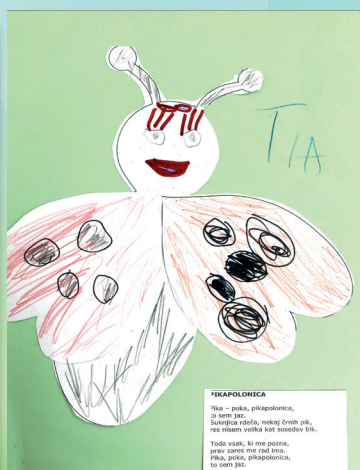
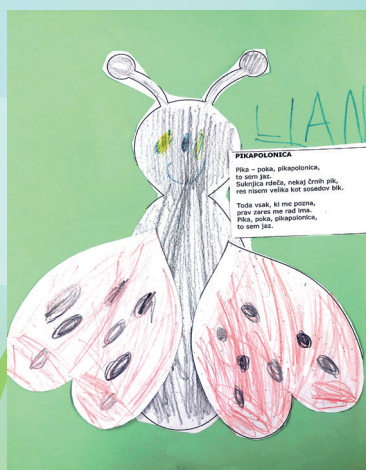
Pa zapojmo skupaj:

Pika poka, pikapolonica, to sem jaz.

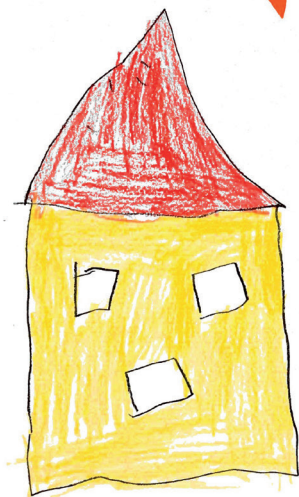
*Suknjica rdeča, nekaj črnih pik,
res nisem velika, kot sosedov bik.*

*Toda vsak, ki me pozna,
prav zares me rad ima.*

učiteljica Jasmina Lepoša

ZAJČEK AL' SE NE BOJIŠ,
KO V ŠOLO TAK HITIŠ?
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
Otroci:
V ŠOLI SKAKAL BOŠ IN PEL,
Z DNEVA V DAN BOŠ BOLJ VESEL.
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
VSI OTROCI DOBER DAN
Z NAMI BOSTE ZDAJ VSAK DAN.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA. (2x)
V ŠOLO RADI POHITIMO,
ŠOLE NIČ SE NE BOJIMO.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.

LANA
ŠOLA
ZAJČEK
KORENČEK

Lana, Zürich

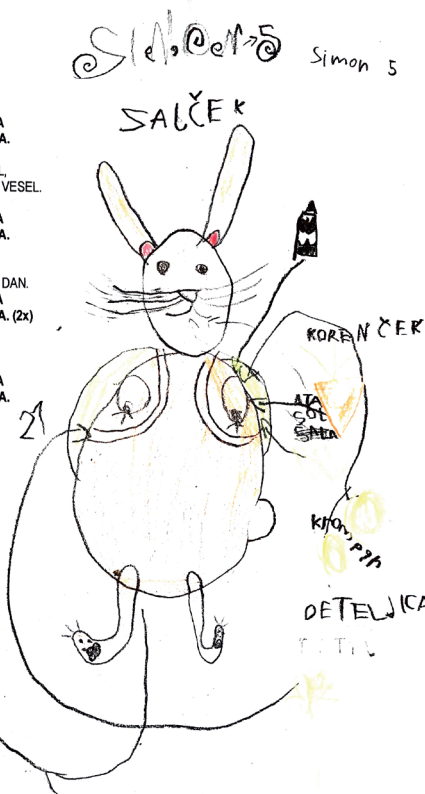
MAJA, 3

ZAJČEK AL' SE NE BOJIŠ,
KO V ŠOLO TAK HITIŠ?
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
Otroci:
V ŠOLI SKAKAL BOŠ IN PEL,
Z DNEVA V DAN BOŠ BOLJ VESEL.
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
VSI OTROCI DOBER DAN
Z NAMI BOSTE ZDAJ VSAK DAN.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA. (2x)
V ŠOLO RADI POHITIMO,
ŠOLE NIČ SE NE BOJIMO.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.

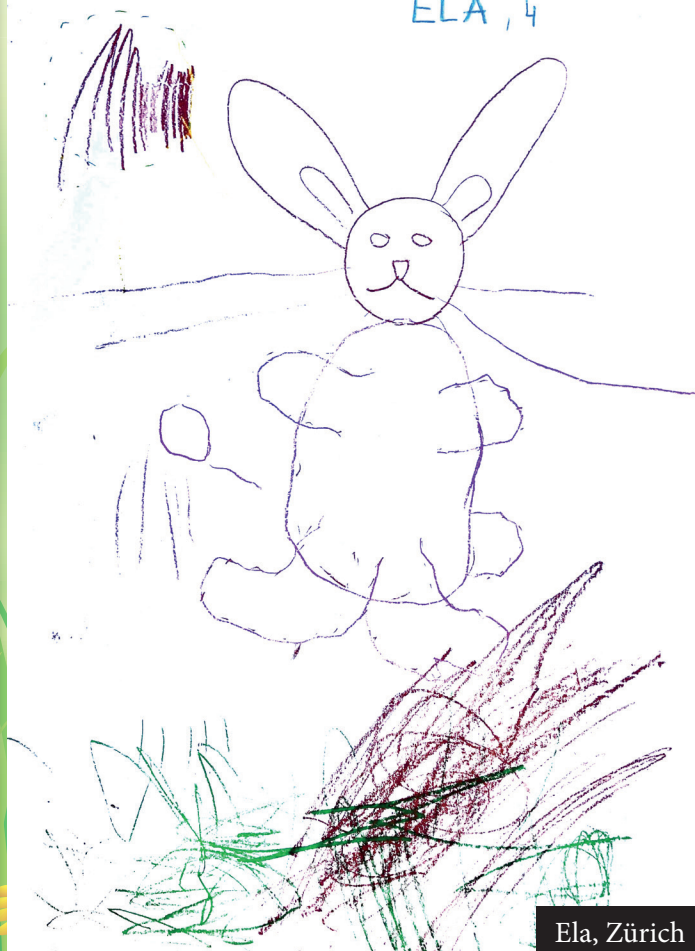
Maja, Zürich

ZAJČEK AL' SE NE BOJIŠ,
KO V ŠOLO TAK HITIŠ?
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
Otroci:
V ŠOLI SKAKAL BOŠ IN PEL,
Z DNEVA V DAN BOŠ BOLJ VESEL.
Zajček:
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.
VSI OTROCI DOBER DAN
Z NAMI BOSTE ZDAJ VSAK DAN.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA. (2x)
V ŠOLO RADI POHITIMO,
ŠOLE NIČ SE NE BOJIMO.
SKOČIM SEM, SKOČIM TJA
IN TAKOJ BOM SPET DOMA.

Simon, Zürich

ELA, 4

Ela, Zürich

Verjamem, da je povsod lepo

Z novim letom 2020 bo prevzela vodenje Združenja staršev Martin Krpan. Kdor pozna Špelo, ve, da se ne boji nobenega novega izziva. Da bi jo spoznali tudi vi, smo ji zastavili nekaj vprašanj.

Kako se je začelo vaše sodelovanje z Martinom Krpanom?

V začetku letošnjega leta smo se preselili v Švico in ker sem si zelo želela, da moja hčerka ostane v stiku s slovenskim jezikom, sem se pridružila združenju staršev Martin Krpan.

Kako ste doživeli prvo prireditev?

Gregorjevo je bil prvi dogodek, ki smo se ga udeležili in imeli smo se super. Hčerka Ela je izjemno uživala pri izdelavi svoje ladjice. Spoznali smo veliko novih ljudi in sklenili prva prijateljstva.

Katerega gosta bi vi povabili?

Piko Nogavičko.

Imate otroke? Koliko so stari in kaj počnejo najraje?

Hčerka Ela je stara 4 leta in zelo rada pleše ter poje.

Kako izgleda vaš idealen dan? Popijete čaj ali kavo?

Vsako jutro, ko se zbudim, si rečem: »Dobro jutro. Danes je najlepši dan.« Potem popijem kavo in če mi le čas dopušča, grem teč za eno uro.

Živate v bloku ali hiši? Kaj vam je všeč v vašem domačem kraju v Švici?

Živimo v prijetni majhni soseski na robu Züricha, v hiši s šestimi stanovanji. Ker radi živimo obdani z naravo, nam je zelo všeč bližina gozda, kjer imamo ogromno možnosti za športne aktivnosti, dolge sprehode in še marsikaj.

Ali radi berete? Katera knjiga vam je ostala iz otroštva najbolj v spominu?

Kot otrok sem bila pravi knjižni molj in knjige so bile moje velike prijateljice. Sedaj berem veliko manj, kot bi si želela, saj mi ob vsakodnevnih aktivnosti žal primanjkuje časa. Najraje pa sem imela Piko Nogavičko in zgodbe Ronje, razbojniške hčere.

Kaj vam je v Švici všeč? Kaj pa v Sloveniji?

Verjamem, da je povsod lepo, če si obkrožen z dobrimi ljudmi in naravo. Mi smo se imeli zelo lepo v Sloveniji in tudi v Švici se zelo dobro počutimo.

Kam greste radi na dopust?

Nimamo priljubljene destinacije. Največkrat se odločimo po trenutnem navdihu. Važno

je, da nam lokacija omogoča aktivno preživljanje časa, saj radi raziskujemo in spoznavamo nove stvari ter ljudi.

Ali radi kuhate? Kaj znate skuhati najbolje?

Kuham rada, kadar imam dovolj časa za pripravo in izražanje kreativnosti. Ker obožujem zelenjavo, v moji kuhinji običajno nastajajo raznorazne zelenjavne jedi. Kaj znam skuhati najbolje? Verjetno kavo, saj jo skuham vsako jutro ☺

Ali znate speči potico?

Ne, ker je ne jem rada.

Kaj bo vaše delo kot vodja Združenja Martin Krpan?

Organiziranje prireditev za naše otroke, da bodo uživali v dogodkih in predstavah ter se jih bodo radi udeleževali. Želim si, da bodo naše prireditve imele kvalitetno vsebino, ki bo pritegnila k sodelovanju vse otroke ne glede na starost, kot njihove starše.

Kaj ste po poklicu?

Deklica za vse ☺ Šalo na stran: ekonomist in poslovni informatik.

Kaj najraje delate v prostem času?

V prostem času preživljam čas z družino. Če mi ostane čas zase, pa ga preživim športno.

Imate kakšno domačo žival? Ste jo imeli? Si katero želite?

Imamo velikega, črnega psa labradorca po imenu Thor, ki je član naše družine in gre povsod z nami.

Kateri športnik vam je najbolj všeč?

O katerem športu veste največ?

Kljub temu, da si brez športa ne znam predstavljati življenja, športnih dogodkov ne spremljam preveč zavzeto. Spremljam toliko, da sem na tekočem z dogajanjem ... Seveda

pa navijam in sem ponosna na vse slovenske športnike, saj se mi zdi izjemno zanimivo, da ima tako mala država kot je Slovenija, toliko vrhunskih športnikov.

Kaj bi bil vaš nasvet za novinca v Švici?

Ko sprejmeš dejstvo, da so v drugi državi druge navade, kultura, norme in vrednote od tistih, ki si jih navajen doma in se jim poskusiš čim bolj prilagoditi, potem si na dobri poti do uspeha kjerkoli.

Kdo je vaš najljubši najljubši junak iz Harryja Potterja?

Po pravici povem, da nisem brala knjig o Harryju Potterju in nisem pogledala vseh filmov. Mogoče enega ali dva. Obožujem pa zgodbo Gospodarja prstanov. Prebrala sem knjigo in si več kot enkrat ogledala vse tri filme. Frodo in Samuel sta moja najljubša lika iz omenjene knjige.

Ali tudi vi niste marali brokoli kot otrok?

Zelenjavo imam rada od majhnega, tako da sem že kot otrok jedla tudi vse sorte zelenjave zelene barve. ☺

Ali tudi vas kaj boli, ko padete?

Seveda boli, ampak pogumno pogoltnem solze in z nasmehom odkorakam naprej, saj sem že velika punca. ☺

Če bi imeli krila, kako visoko bi lahko (po) leteli?

Že od nekdaj se malo bojim višine, tako da imam rajši noge varno na tleh, ki me ponesejo daleč daleč stran.

Špela z Združenjem staršev Martin Krpan že načrtuje nove prireditve in aktivnosti za leto 2020. Seznam z okvirnimi datumi najdete na strani 74.

Učitelji in učenci se veselimo sodelovanja z njo in skupnih novih dogodivščin.

Prireditev Slovenski otroci vabijo 2019

Dobra volja je najbolja

Verjetno se nas večina spomni, kako smo na prste odštevali kolikokrat gremo še spat pred pomembnim dogodkom.

Preden se odpeljemo na počitnice, k babici, pred rojstnim dnevom, pred začetkom šole, pred prireditvijo Otroci vabijo.

In nato zmanjka prstov in napoči jutro, ko se odprejo oči v pričakovanju in rahlo ojačanih občutjih. Odpre se omara in iz nje pokuka na dan tista malo lepša obleka, ker danes pa bo na ogled večim parom oči. Sploh če bo postavljena na oder in bo ponosno podpirala predstavitev lastnika. Po jutranjem urejanju in zadnji ponovitvi pesmice odrasli nastavijo moderne kompase, da nas bodo raznovrstna vozila dostavila na pravi naslov. Uitikon. Tam so velika vrata že odprta. Znana dvorana v pričakovanju svojih gostov na

veliko ponuja na ogled postavljene umetnine, ki so jih ustvarili učenci pri pouku. Tokrat so nas pozdravljala velika sonca, ki so nosila in žarela lepe besede. Na mizah so se košato bohotile pisane rožice najrazličnejših barv in oblik.

Da bo vse potekalo tako, kot je najboljšo, pa bo poskrbela dobra volja in slovenski junak Kekec, ki nas opazuje iz rizbic na zadnji steni dvorane. Da, dobra volja je najbolja. Nariše nasmeh na obraz in sproži, da iz ust pridejo same lepe in prijazne slovenske besede.

Med tem, ko se ljudje zbirajo in segajo v roke v znak pozdrava, se vrtijo na odru slike izdelkov otrok, Kekec in moto prireditve.

In potem se ugasnejo luči, ljudje se posedejo, na oder stopi že prekaljena predsednica Združenja staršev Martin Krpan, Petra Zajc, in predstavnica učiteljskega zbora, tokrat moja malenkost. Pozdrav in povabilo, da se praznovanje prične. Pozdravi nas tudi njena ekselenca veleposlanica, Marta Kos, ki se prijazno odzove našemu vabilu in nas vedno

znova obdari z odličnim govorom. In že so na odru glavne osebe prireditve. Opravljeni v rumene majice, ki jih krasi naslov prireditve in sonce. Majice so darilo Združenja staršev Martin Krpan. Prejeli so jih vsi otroci, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine. Oder zažari, ko so na odru vsi ti sončki. Posamezni in skupni nastopi, pesmi Kekčeva pesem, Marko skače in Jaz pa pojdem, ki jih s kitarama spremljata učitelj Anja in Rajko, so nagrajeni z glasnim ploskanjem.

Da pa ne bodo otroci zabavali sami sebe, smo organizatorji poskrbeli, da sta že dan prej v Švico priletela dr. Igor Saksida in znani slovenski reper Trkaj. Le kaj imata

tadva skupnega? Ni bilo potrebno dolgo čakati. Pesmi, recitacije in veliko zabave. Vredno ju je bilo povabiti, odlično sta opravila svoje delo. Tudi na zabaven in izviren način se da slovenska mladinska literatura predati mladim in malo manj mladim generacijam.

Da pa se ne bi slučajno prikradlo kaj dolgega časa, so ob strani dvorane že od začetka čakale mize z napisi delavnic za otroke. Tokrat so za ustvarjanje poskrbele delavnice vezenje, poslikava obraza, družabne igre, barvanje majčk in ustvarjanje veterenic.

učiteljica Jasmina Lepoša

»Vse, kar mam, je moja muska«

Na prireditvi Slovenski otroci vabijo sem skupaj s sošolko in Trkajem zarepal. To je bila zame velika izkušnja in čast.

Ker mi je njegova glasba všeč, sem se odločil, da bom z njim naredil intervju.

Domnevam, da ste prvič v Švici. Po čem si jo boste zapomnili?

Zapomnil si jo bom po dobri družbi, super ljudeh, dobri energiji in visokih cenah.

Pred nami so poletne počitnice. Zanima me, kje ste preživljali svoje počitnice in kaj ste med njimi najraje počeli?

Letos sem zelo aktiven, veliko plezam po hribih v sklopu Migi Migi kampanje. Drugače pa sem bil najraje na morju, kjer sem se veliko potapljaj in iskal školjke in druga morskaučesa.

Ne morem mimo šole. Kateri šolski predmet je bil vaš najljubši?

Zgodovina, slovenščina, in zemljepis.

Videli smo vas, kako hitro najdete rime na vsako besedo - ali je to vaš talent, ali se to lahko kako priuči?

Nekaj je zagotovo talenta, večinoma pa je to sproščenost, da sem toliko samozavesten, da tudi če ne najdem rime, že nekako izpeljem, da se sklopi naprej.

Imate kakšen nasvet za mlade reparje/ reparke?

Veliko delajte, trenirajte, rap je tako kot inštrument, veliko moraš vaditi, pisati, piliti svoje skille – veščine – da lahko postaneš dober. Nabirajte znanje povsod, naj vas ne bo strah nastopiti, a zapomnite si, da prvi vtis narediš lahko samo enkrat, zato se potrudite, da bo ta več kot odličen.

Od kod dobivate navdih za svoje pesmi?

Navdih dobim povsod, najbolj takrat, ko se učim, ali ko pospravljam ali ko enostavno opazujem svet.

Na katero vašo pesem ste najbolj ponosni?

Tega na žalost ne morem reči, saj sem vesel za vse, ki se ustvarijo.

Katera je vaša najdaljša pesem oz. je najdlje nastajala?

Najdaljša je nastajala v sklopu novega albuma, saj sem jo pisal več kot 10 let. Imenuje se Knjiga Rim.

Kaj naj si zapojem, ko sem slabe volje?

Vse, kar mam, je moja muzka, saj boš videl, da imaš veliko stvari, za katere si lahko hvaležen.

Kaj delate v vašem prostem času?

Igram košarko, sprehajam psa, grem v naravo.

Znani ste po dobrodelnosti. Od kod ideja, da sodelujete tudi pri takšnih akcijah?

Človek, ki nekaj da in pomaga, je bogatejši za dobro voljo in srčnost.

Zakaj ste se določili za sodelovaje z UNICEF-om?

Povabili so nas k sodelovanju in smo z veseljem rekli, seveda. Pripravili smo pesem Some of Them in videospot ter pomagali pri nabiranju denarja.

Od kod ideja za koncert kar v domači ulici? Nam lahko malo več poveste o tem?

Rekel sem si, nič nisi uspešen, če nisi uspešen med ljudmi, s katerimi si rasel. Zato sem naredil Blok Party, da zbudimo sosedske odnose, da se podružimo z vsemi ki so tukaj bili, ki so in še bodo.

Sedaj, ko ste tudi oče, ali najdete še vedno čas za koncerte?

Še vedno najdem čas za koncerte in ustvarjanje glasbe, je pa res, da je veliko manj počivanja, a to je tudi dobro, saj ni več zabušavanja in hitreje dokončam, česar se lotim.

*S Trkajem se je pogovarjal
Jakob Zajc*

Vsako leto rada pridem na prireditve. Letos sem vezala prtičke, kar mi je bilo zelo všeč. Lahko smo si tudi pri gospe Magdaleni dali poslikati obraz ali pa narisati tatoo po želji.

Leoni, Embrach

Kotiček za branje

Spoštovani starši, dragi ljubitelji slovenščine in branja. V veselje mi je, da lahko na podlagi povabila kolegice Jasmine Lepoša zapišem nekaj misli o spodbujanju branja med otroki in mladostniki. Obljubim, da prispevek ne bo predolg in ne preveč suhoparen – zajel bo kriterije, po katerih izbiramo kakovostne knjige, ter načine spodbujanja branja in možnosti za skupen pogovor ob knjigah. Moj zapis seveda tudi noče biti in ni seznam »predpisov« za delo z otroškimi in mladinskimi knjigami, je le razmišljanje, ki izhaja iz zaskrbljenosti zaradi očitnega upadanja bralnih navad predvsem med odraslimi Slovenkami in Slovenci ter njihove šibke pismenosti, kar

kažejo različne raziskave, npr. Knjiga in bralci ali mednarodna raziskava PIAAC. Je torej branje z otroki lahko tudi pot do višje pismenosti nas vseh?

Berimo kakovostne knjige!

Prvo načelo izbire je kakovost knjige. Ob slikanicah to velja na vsaj treh ravneh: kakovost besedila, kakovost ilustracij in način, kako se dopolnjujejo oz. nadgrajujejo besedilo in ilustracija.

Kakovostna slikanica ni »le« seštevek besed in podob, v njej podobe praviloma dopolnjujejo to, kar izražajo besede: prikažejo razpoloženje oseb, ki nastopajo v zgodbi ali v pesmi, dodajo kako zanimivo podrobnost, včasih bistveno za razumevanje sporočila v celoti. Dober primer je v zelo znani zbirki Pedenjped, kjer Niko Grafenauer zapiše verz, da Pedenjpeda pri

prebiranju knjig ne moti hišni hrup: »hišni hrup mu ni napoti«.

Kako ilustrator Marjan Manček prikaže, kaj bi lahko bil omenjeni hišni hrup? Zakaj je slikanica oblikovana kot album fotografij? Pri izbiri slikanic velja opozoriti, da je tržišče tako rekoč preplavljeno s slikanicami sumljive kakovosti. Nekatere med njimi skušajo pritegniti našo pozornost (in denarnico) z oponašanjem podob iz Disneyjevih ali drugih risank, druge se s polic ponujajo v kričečih barvah, zlatih obrobah in mehkih, na dotik privlačnih platnicah. Če velja, da smo starši, predvsem pa vzgojitelji in učitelji tudi oblikovalci dobrega (ali zdravega, če hočete) okusa otrok, potem bomo tovrstne kičaste izdelke pustili na policah. Kako pa vedeti, kaj je dobra slikanica oz. kasneje mladinska knjiga? Možnosti je več. Najprej lahko posežemo po klasičnih, preverjenih knjigah. Nič ne bo narobe, če bodo tudi naši otroci spoznali Muco Copatarico, Mačka Murija, Petra Klepca, Krojačka Hlačka in Martina Krpana ... Če bodo brali ljudske pripovedke in pravljice iz zbirke Babica pripoveduje, uživali v kratkih pripovedih in pesmih Anje Štefan in Petra Svetine, se kasneje srečali s Kosovirji na leteči žlici Svetlane Makarovič, z duhovitimi pripovedmi Dese Muck ali s kakim problemskim romanom Janje Vidmar. Če želimo, da bi otroci brali kakovostno sodobno književnost, lahko pobrskamo po seznamih nagrajencev za nagrade večernica, desetnica ali nagrada Kristine Brenkove. Med nagrajenci bomo našli vsa najpomembnejša imena sodobne slovenske otroške in mladinske književnosti: Toneta Pavčka, Polonco Kovač, Ferija

Lainščka, Andreja Rozmana Roza, Bino Štampe Žmavc, Lilo Prap in še mnoge druge. In nenazadnje, zaupajmo nasvetu učitelja slovenščine, ta kot strokovnjak (tudi) za mladinsko književnost zagotovo ve, kaj je po kakovosti in zahtevnosti primerno za branje naših mladih sogovornikov.

Branje in pogovor – pot do kakovostnega skupnega časa in jezikovne zmožnosti

Branje ni dovolj, pa naj gre za vsakodnevno glasno branje najmlajšim ali samostojno branje starejših otrok. O prebranem

se je z mladimi nujno pogovarjati, jih spodbujati, da si npr. oblikujejo svoj dnevnik branja, da jih pripovedujemo o svojih najljubših knjigah iz otroštva in mladosti, da se pogovarjamo o neznanih besedah (in jim jih pojasnimo), jim postavljamo zanimiva vprašanja (in se kdaj tudi pozabavamo tako, da npr. namenoma povemo kako ime narobe), predvsem pa, da imamo doma knjižnico, po kateri otroci brskajo ter listajo in berejo knjige. Otroci staršev, ki imajo doma knjige in jim starši berejo, dosegajo v raziskavah bralne pismenosti višje rezultate, so jezikovno in učno boljši, zato lahko investicijo v domačo knjižnico vidimo kot čisto pravo investicijo v otrokovo prihodnost.

Kako otroka, ki noče brati, navdušiti za branje?

Vemo, da nekateri otroci pač ne berejo – raje igrajo igrice ali gledajo televizijo. Pri tej skupini (ne)bralcev nam nič ne pomaga modrovanje o veselju do branja ter pomenu knjig in slovenščine. Sodobne pedagoške teorije govorijo o povezovanju različnih vrst

spodbud (za branje, učenje) oz. o različnih vrstah motivacije: o notranji (berem, ker me veseli), zunanji (berem za nagrado, dosežek ali zato, ker so tako rekli starši in učitelji) in socialni (berem, ker in kar berejo moji vrstniki in da se izkažem v skupini). Nobena od teh motivacij ni sama po sebi dobra ali slaba, zato ne boste naredili nič narobe, če otroku rečete: »Beri, pa

gremo v nedeljo popoldne skupaj na sladoled, sicer pa ne. Beri, sicer ne boš dobil novega telefona.

Beri, da ne bodo drugi rekli:

»Glej, še brati dobro ne zna.« Zunanja motivacija lahko preide v notranjo.

Otrok bo sprva bral za nagrado, kasneje iz veselja.

Kako se z otrokom pogovarjati o prebranem?

Pogovor o prebranem je ključen in, boste videli, tudi za odrasle pogosto zelo zanimiv. Mladi najdejo neverjetne odgovore na zanimiva vprašanja, če jim jih znamo zastaviti. Tudi starši lahko ob knjigi zastavljamo vprašanja na vsaj treh ravneh:

- **priklic** podatkov iz besedila (pogovarjamo se o imenih osrednjih oseb v zgodbi, zgodbo skupaj obnovimo, poiščemo kako podrobnost na ilustraciji),
- **razumevanje** s sklepanjem (se pogovorimo, kaj je tema besedila, poiščemo razloge za ravnanje oseb, povezujemo podatke iz besedila) in
- **vrednotenje** besedila (Zakaj mi je besedilo všeč ali zakaj mi ni, kateremu besedilu (filmu, risanki) je to, kar berem, podobno? Katera oseba bi bil, če bi se lahko preselil v zgodbo? Kaj mi besedilo pove o svetu, v katerem živim?).

Primer: v pravljici Lonček kuhaj je tudi to besedilo:

»Nenadoma pa je stala ob deklici stara ženička in v roki držala lonček.

»Oh, zlata moja,« je rekla, »kako rada bi tudi jaz kaj pojedla. Že od včeraj zjutraj nisemokusila niti koščka kruha. Daj mi no majčkeno od tvojega kosa.«

»Zakaj pa ne,« je rekla deklica. »Kar vzemite ves kruh, jaz grem že proti domu. Le, če vam ne bo pretrd?«

»Bog ti poplačaj, zlata moja! Toda, ker si tako dobrosrčna, ti moram tudi jaz kaj dati. Tukaj imaš lonček! Če ga boš doma postavila na mizo in rekla: Lonček, kuhaj! ti bo skuhal sladke mlečne kaše, kolikor je boš hotela.«

Slovenske drugošolce smo vprašali: *Zakaj je starka prosila deklico za kruh kljub temu, da je imela lonček?* Tu so nekateri njihovi odgovori: »Da bi videla, ali je prijazna. Ker ne mara kaše. Ker noče več nositi lončka naokoli.«

Prepričan sem, da bo branje v knjižno bogatem okolju doma in pri pouku slovenščine odstrlo nove poti v neverjetne izrazne možnosti slovenščine, zato se od vas poslavljam s Pavčkovimi verzi – in vam želim čim več bralnih užitkov:

**Pravi starši, kar čudno se sliši,
ne rastejo za vsakim voglom ne v vsaki hiši.
Pravi starši so strašno redki primerki,
podarjeni pravemu sinu ali pa hčerki.**

**Pravi starši niso nikoli stari
za trumbarumba ali larifari,
za kozaklamf ali za bibaleze
in za take trubarumbarske zveze.**

*prof. dr. Igor Saksida
Pedagoška fakulteta
Univerza v Ljubljani*

Knjiga mene briga

Ko smo že pri branju, učenec Jakob vas želi navdušiti nad branjem. Večjega knjižnega molja težko najdemo. Če vam bo med poletnimi počitnicami dolgčas, berite! Branje knjig je kot potovanje, kjer spoznavamo druge kulture in življenje, ki ga ne bomo nikoli živeli. Ko beremo, se učimo novih besed, knjižnega jezika, bogatimo besedni zaklad

in pridobivamo znanje o okolju, ki nas obkroža, o ljudeh in njihovi kulturi, naravi, zgodovini ... Ta znanja potrebujemo zato, da bolje razumemo svet okoli sebe. Knjiga nam poleg tega daje širino, nam nudi vpogled v drugačno življenje in okolje, hkrati pa nas lahko tudi pomirja, sprošča ali navdihuje. Vsakomur se včasih življenje, ki ga živimo, zazdi pusto in dolgočasno. In prav zato so na voljo knjige – da se potopimo v nek nov svet in odkrivamo nove stvari. Jakob to že ve!

učitelj Rajko Tekalec

Harry Potter – mladinski roman v sedmih delih

To je fantazijsko – čarovniški roman pisateljice J. K. Rowling, napisan v sedmih knjigah. To je moja najljubša zbirka.

Naslovi knjig so **Harry Potter in kamen modrosti, Harry Potter in Dvorana smrti, Harry Potter in jetnik z Askabana, Harry Potter in ognjeni kelih, Harry Potter in red Feniksa, Harry Potter in polkrvni princ in Harry Potter in svetinje smrti.**

Knjige priporočam dobrim bralkam in bralcem, ker imajo knjige tudi do ali več kot tisoč strani. Všeč bodo bralcem, ki obožujejo fantazijske in čarovniške knjige. Najbolje je, če jih berete po vrsti, a so napisane tako, da jih lahko berete tudi mešano med seboj. Na začetku prve knjige izvemo, da Harry ni izgubil staršev v prometni nesreči, kot mu lažeta stric in teta, pri katerima živi.

Ko dobi pismo z Bradavičarke, izve resnico. Njegova starša je umoril zlobni čarovnik Mrakenštajn, Harry pa je preživel njegovo čarovnijo. Zdaj je sprejet na najboljšo čarovniško šolo na svetu, ki jo vodi Albus Dumbledore. Na vlaku, ki ga pelje do šole, spozna Rona in Hermiono, ki postaneta njegova najboljša prijatelja. Skupaj doživijo veliko razburljivih dogodivščin.

Kakšne, boste izvedeli, če preberete knjige.

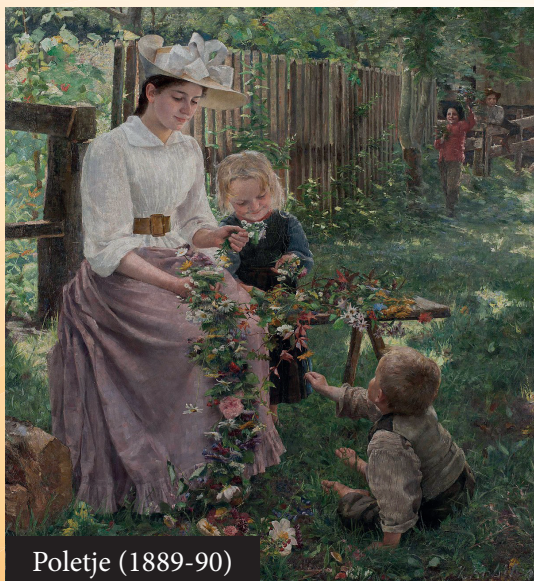
Knjigo vam svetuje
Jakob, Luzern

Moje odkritje v Sloveniji

Ivano Kobilca sem prvič spoznala pred dvema letoma. Ne, seveda ne v živo, ker je Ivana umrla že leta 1926. Videla sem jo naslikano na steni v kavarni Layerjeve hiše v Kranju. Do takrat je sploh nisem poznala, niti slišala zanjo.

Na fasadi kavarne si lahko ogledamo poleg nje tudi druge slavne slovenske osebe kot sta Jože Plečnik in Ivan Cankar. Ampak tudi vemo, kdo je Ivana Kobilca? No, če vas zanima, preberite nekaj o tej ženski sredi slike s kapo in s cigareto v ustih.

Ivana Kobilca je najpomembnejša slovenska slikarka. Živel, delal in študiral je v različnih evropskih metropolah kot so Dunaj, München, Pariz, Sarajevo in Berlin. Njene najbolj znane slike so Kofetarica (1888), Likarice (1891) in Poletje (1889). Ampak začnimo od začetka. Ivana Kobilca se je rodila leta 1861 v Ljubljani. Njeni mami je bilo ime Marija Škofic. Oče Jakob je bil podjetnik in se je ukvarjal z obrtništvom in

Poletje (1889-90)

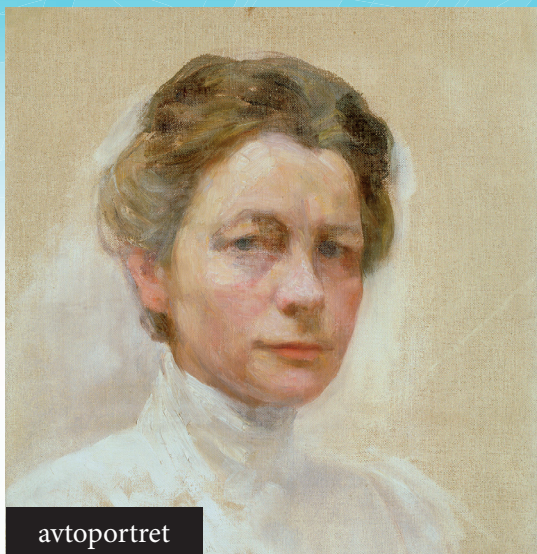

avtoportret

trgovino. Odrasla je skupaj z bratom Josipom in z dvema sestrama po imenu Marija in Fani. Ivana je hodila v šolo pri uršulinkah. Poleg tega je obiskovala se pouk italijanščine in francoščine.

Že zgodaj je vedela, da bo ravno slikanje določilo njeno življenje. Imela je rosnih šestnajst let, ko je z očetom obiskala Dunaj in odkrila svojo ljubezen do slikarske umetnosti. Minila so tri leta, ko je šla tudi sama na Dunaj. Tam je kopirala slike slikarskih mojstrov. To pa je bil zanjo izziv le za kratek čas. Želela se je naučiti še več. Ivana je obžalovala, da na akademiji niso sprejemali žensk in je odšla v München. Tam je lahko nadaljevala študij na zasebni umetniški šoli za dekleta.

V Münchnu se je od leta 1881 do leta 1890 veliko družila z Roso Pfäffinger in Marijo Slavona. Delile so si atelje in celo stanovanje. Tudi kasneje v Parizu so bile kar nekaj časa neločljive. Vsi skupaj z Willyjem

avtoportret

Gretorjem so živeli v bohemski komuni. Po treh letih se je Ivana vrnila v Ljubljano in tu ostala do selitve v Sarajevo leta 1905. Na povabilo prijateljev je tam kar osem let imela brezplačno stanovanje in atelje. Deloma tudi zaradi odhoda sarajevskih prijateljev je Ivana odšla domov v Ljubljano. A kmalu je prejela naslednje povabilo. Preselila se je v Berlin. Njeno bivanje v Berlinu (1906-1914) je ustavila prva svetovna vojna in Ivana se je preselila nazaj v domovino.

V vseh teh ustvarjalnih letih v tujini Ivana med počitnicami v Ljubljani ni samo počivala, temveč je portretirala sorodnike. Njen najljubši slikarski model je bila njena najmlajša sestra Fani.

Ivana je bila znana, da se je odzvala na želje strank. Bila je tudi samozavestna in ni imela težav z zavrnitvami. Vemo, da je zavrnila tudi samega cesarja Franca Jozefa I., ko je želel odkupiti njen avtoportret. Namesto tega mu je ponudila raje drugo sliko.

Fani

avtor David Almajer

Ivana je imela veliko dolgoletnih prijateljev, sicer pa ni bila nikoli poročena. Imela je divje življenje. Želela je ohraniti svojo samostojnost in neodvisnost. Za žensko v tistih časih, to ni bilo lahko in samoumevno. Ravno nasprotno. Kljub temu pa je imela izpolnjeno življenje kot kaže tudi njena izjava: »Vse sem hotela videti na svetu in pogledati za vsako zaveso, vedno me je gnalo naprej. In danes mi ni žal. Videla sem svet in življenje; bilo je lepo, polno solnca. Ni mi žal.«

Ivana je vse svoje življenje slovela kot zabavna, sproščena in dobrodušna. Umrla je, ko je bila stara 65 let.

Elke Tschütscher, Kneževina Lihtenštajn

Kofetarica (1888)

Dan državnosti

Slovenija praznuje svoj rojstni dan 25. junija. Na ta dan je leta 1991 postala samostojna država. Največja rojstnodnevna zabava, no, pravzaprav osrednja prireditev v počastitev tega praznika poteka vsako

leto na Trgu republike v Ljubljani. Slovenijo vodi predsednik države. V tujini Slovenijo predstavljajo in zastopajo veleposlaniki. Veleposlanica v Švici je gospa Marta Kos. Njen uradni naziv je Njena Ekscelenca. Tega, kdaj ima rojstni dan, ne vemo, zato pa Viktor precej ve o njenem izgledu.

Marta Kos

Gospa Marta Kos je veleposlanica Republike Slovenije v Bernu. Ima sivozelene oči in nosi elegantna očala. Pogosto jo vidimo elegantno oblečeno. Ker ima tudi pogosto nakiti ga verjetno obožuje. Gospa Kos je srednje rasti, športne postave in verjetno rada telovadi. Lase ima zelo moderno in kratko postrižene. Na fotografijah jo pogosto vidimo urejeno in naličeno. Rada nosi tudi drobne uhane. Rada nosi tudi balerinke ali čevlje z nisko peto.

Viktor Kovacic

Poletje v šoli

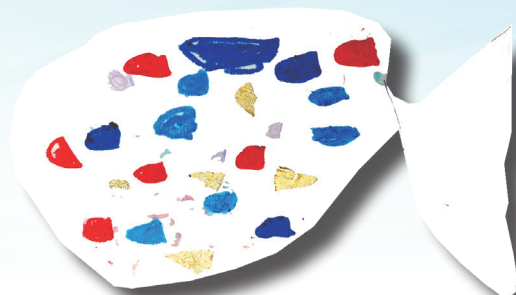
Vedno je čas za knjigo. A poleti se v šoli prileže tudi morska zgodbica. Mavrične ribice ne pozate? »Nekoč je živela najlepša ribica

z barvnimi, lesketajočimi se luskami. Vse ribe so jo občudovale in jo vabile medse. Mavrična ribica je vsako zavrnila, zato so se jo pričele izogibati. Kaj kmalu je Mavrična ribica ugotovila, kako osamljena je. Potožila se je morski zvezdi, ki jo je napotila k hobotnici Modrijanki. Hobotnica ji je svetovala, da vsaki ribici podari po eno barvno lusko. Mavrična ribica je upoštevala Modrijankin nasvet in kljub temu, da ji je ostala le ena srebrna luska, je bila srečna, saj je imela prijatelje.

učiteljica Anja Dobrovč

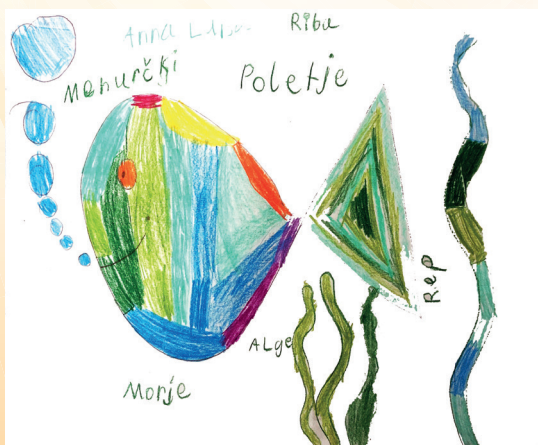
Kiara, Bern

Noel, Bern

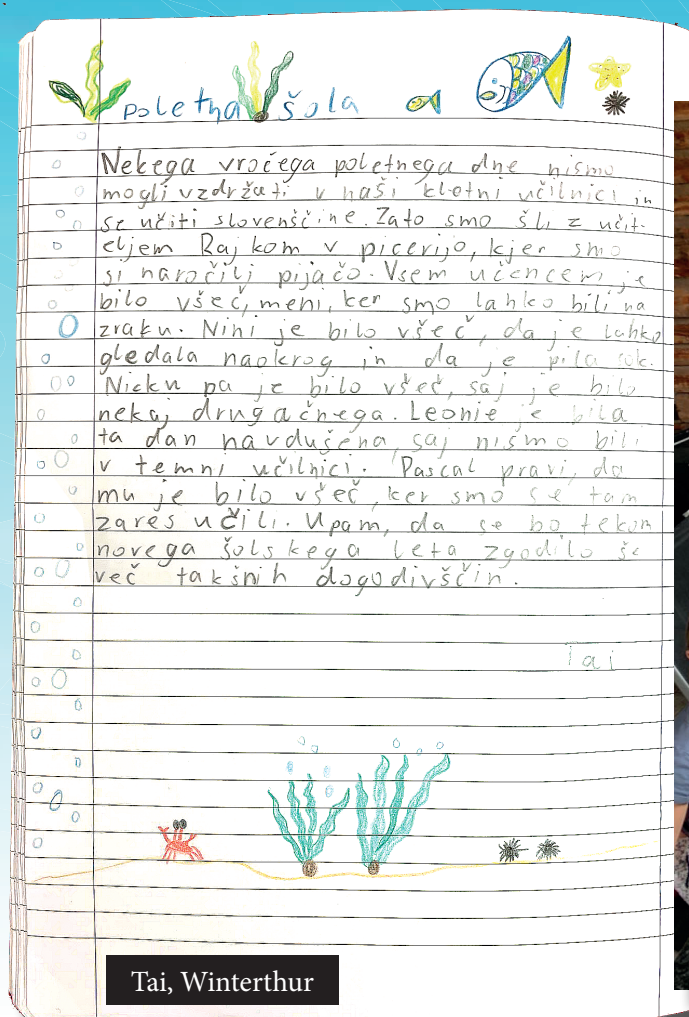
Lisa, Bern

Anna Luisa, Rapperswil

Kiara, Bern

Vremenska napoved - Švica

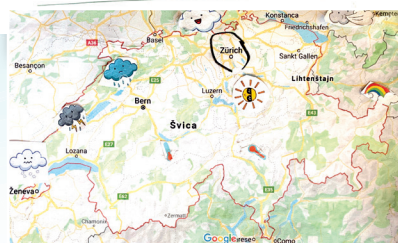
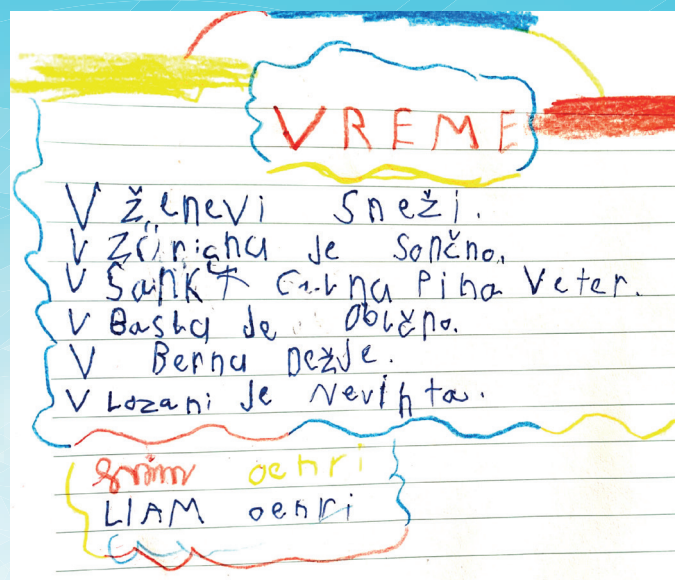
Jutri bo zelo zanimivo in pestro vreme. V Graubündnu je delno oblačno. Zato priporočamo da se sprehajate cel dan. V Terunu bo zelo vroče, idealno za nogomet. Če pa to nečete, pa rešite Sudoku, pojdite kopat v jakezi in pijte Limonado. Malo bolj na severu pa sploh ni toplega itij, ker je tako vroče, če pa tam živite, pa ostanite v klobi. V Schaffhausnu pa sneži! Lahko naredite sneženi moža, igla in snežne kepe. V Bernu in Bernu bo barvo, samo mavrice boste videli. V Valais bo deževalo. Ogromna poplava bo. V Sankt Gallen bo huda nevihta. To verjetno cel dan. V Ženevi bo zelo oblačno. Na nebu ne boste videli nič modrega. V kantonu Švic bo zelo pihal veter. Drevesa se bodo zlomila.

To so bila sporočila od danes in navnanj

Nick Lahnen, 10 let

Leonie, Winterthur

Liam, Winterthur

Vremenska napoved

V prihodnjih dneh bo zelo zanimivo in pestro vreme.

V Kopru bi priporočal, da si kupite veliko sončne kreme in še veliko kopate, ker bo v Kopru vročinski val.

Triglavski narodni park bo v prihodnjih dneh zelo ob sijn, zato za v hribe priporočamo senčnik in kremo z visokim faktorjem kot na primer 60.

Ljubljana je zdaj zelo pisana, ker je zdaj v Ljubljani mavrica.

Tisti, ki hočejo v Postojnsko jamo, lahko kot bo delno oblačno in za vsak slučaj vzamete bundo. Želim vam veliko zabave.

V Kamniku bo oblačno, zato priporočam, da si vzamete kakšno bundo ali jakno.

Priporočali bi, da v Novem mestu ostanete doma zaradi ene zelo noče nevihte.

V Celju bo dež. In če groste reke, bi priporočal, da vzamete dežnike, škornje in dežerne peletine.

V Mariboru lahko spuščate zmagje. Zelo dobro se oblecite.

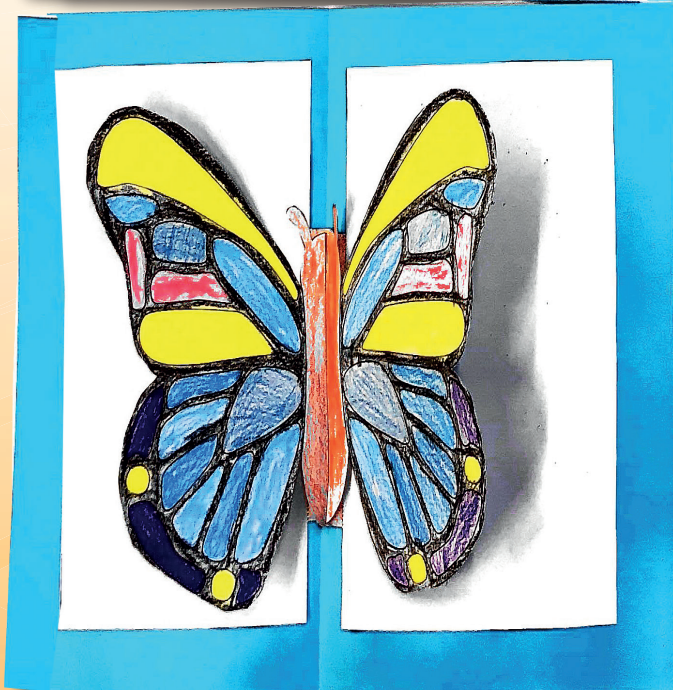
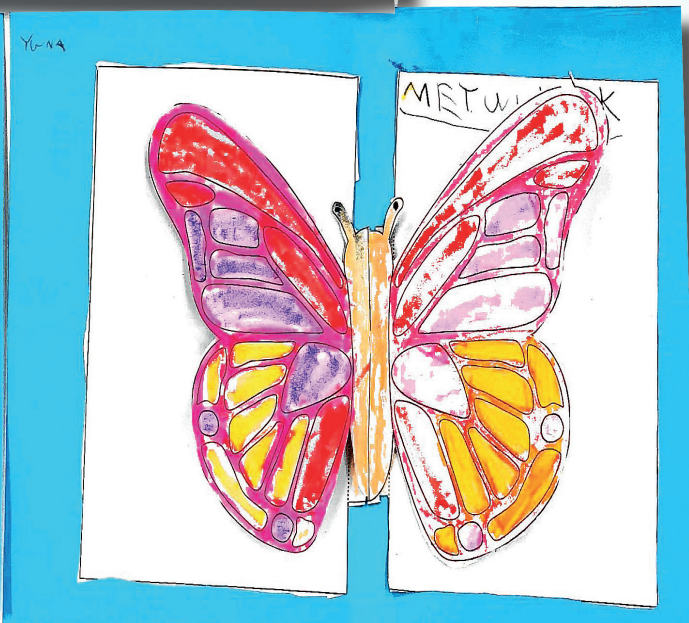
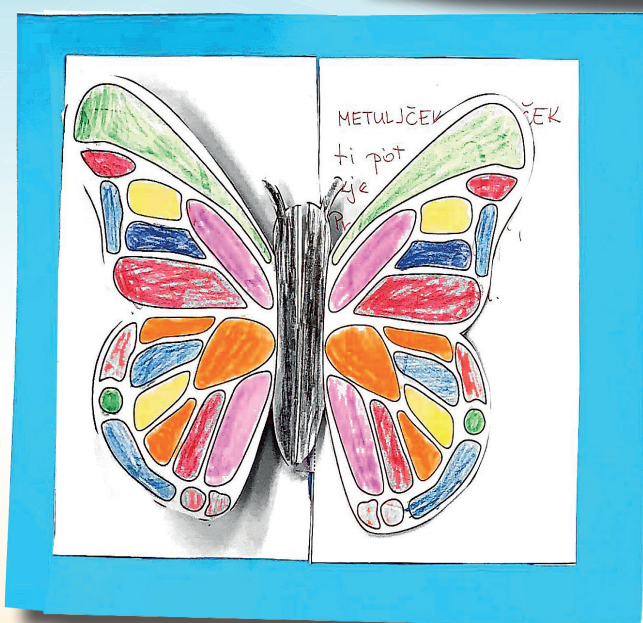
V Murški Soboti močno sneži zato se zelo dobro oblecite. Potrebujete roka vice, snežne škornje kape, šale, snežne hlače, in bunde. Želim vam veliko zabave.

To je bila vremenska napoved za ta teden.

Tai Stubičar, 10 let

Tai, Winterthur

Morska pošast

Nekega dne je odšla ribiška ladja RMS Titanic 2.0 na ribolov, a ničesar niso ujeli. Ujeli so le zelo nenavadne alge. Bile so zelo mehke in bile so tudi okusne, ribiči so zboleli. Kasneje so opazili tri rumene oči, ki so hitro izginele. Ribiči so to povedali kapitanu. Odgovoril jim je: "A se vi hčate to je dobra šala." Ribiči so rekli: "Ne!" Čez nekaj kilometrov se je pojavilo, vse dokler niso bili v pristanišču. Leto kasneje je šel spet nekdo na isto mesto. Ko je plaval, je tudi videl trije oči. Pošast ga je ujela in nikoli več ga niso videli.

Tai Stubičur

Tai, Winterthur

Morski Zaklad
Je bil enkrat en morski Orel. Živel je v duplu drevesa in na drevesu. Deblo drevesa je bilo preperelo. Včasih je letel čez morje. Ko je letel danes čez morje, je videl kos papirja in ga prinesel na kopno. Pogledal je na papir in na njem je bil narisana gozd. On je vedel, kateri gozd je to. To je bil gozd Jamala. Jamala je bil gozd za njegovo obalo, kjer je živel. Na načrtu je bil križ. Juhu! Jaz bom našel zaklad. Jutri grem na lov. Križino je bil dan. Šel je tja, kjer je bil križ. Na tleh je našel kos papirja. Na papirju je bilo narisano njegovo drevo, na njem pa križ. Šel je domov. Praskal je v svojem duplu drevesu in našel kos papirja ter ključ. Na papirju je bilo označeno isto mesto, kot v gozdu. Odletel je tja in praskal po tleh. Našel je zaklad! Na njem je pisalo MORSKI ZAKLAD. Morski orel je bil zelo vesel. Nick

Nick, Winterthur

LARA, 2

Lara, Zürich

LOGAN, 5

Logan, Zürich

Moj najlepši
letni čas je

POLETJE

● Vseč mi je, ker je vroče.

● Vseč mi je, ker imam rojstni dan.

● Vseč mi je, ker lahko grem na kopališče

● Vseč mi je, ker imam veliki nogometni tekmi

● Vseč mi je, ker rad imam sonce sije

● Vseč mi je, ker vidim veliko sportno avto

● Vseč mi je, ker rad imam sladoleđ.

● Vseč mi je, ker rad grem kolesariti

Achi, Rickenbach

Draga Ana ima 11 letna deklica

Najlepša hvala za tvojo razglednico.

Sem bila zelo vesela. Ljubljana je zelo lepa.
Upam, da si ^zopet dobro začela šolo.

Jaz sem včeraj začela študirati jezike.

Mi se tudi veselimo, da pridete drugo leto
v švico. Lepo pozdrave

Jana

Draga Minka

Najlepša hvala za lepo razglednico

lepo preseljenja. Jaz sem imela včeraj
prvi dan na fakulteti. Študiram jezike.

Prisrčne pozdrave in dobro se imej

Jana

Ana, Kreuzlingen

Anej, Feldkirch

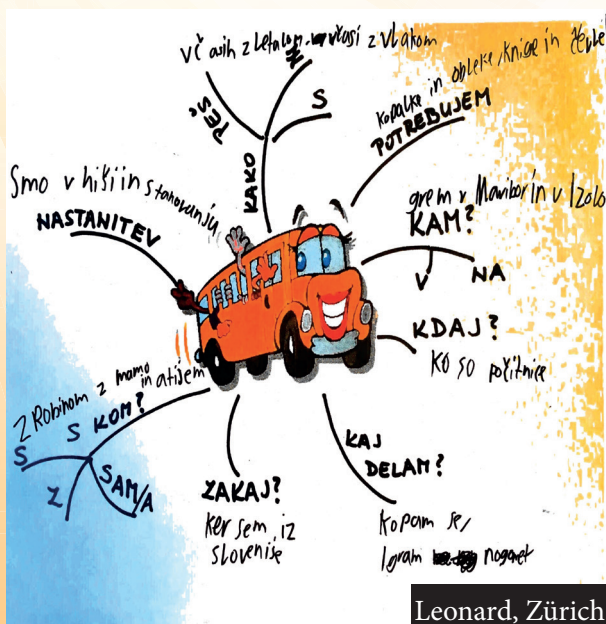

Jakob, Zürich

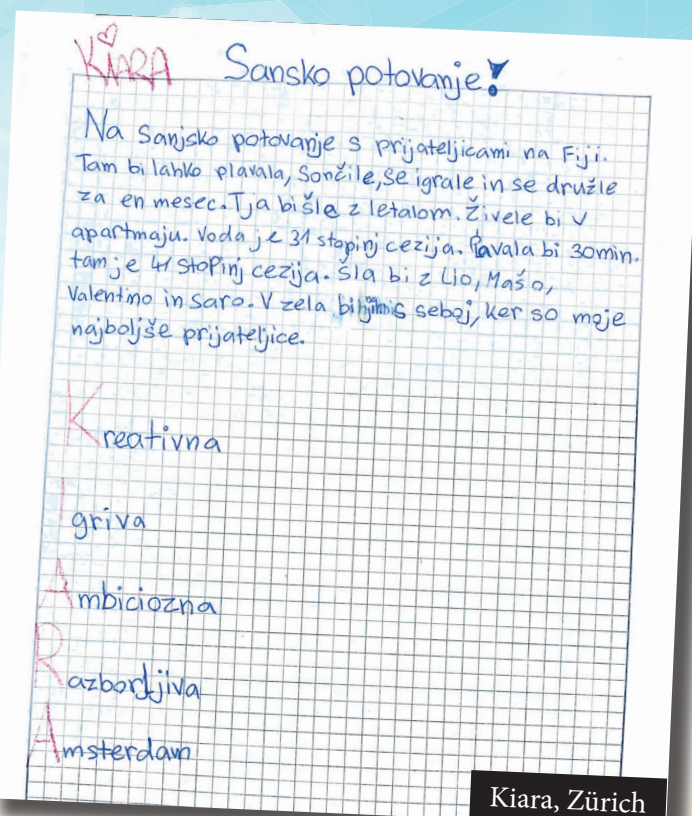
Potujemo po svetu, potujemo z domišljijo

Kdo, od kod, h komu, kaj, kje, s kom, s čim? Kdo pa ne potuje rad? Ob pravih vprašanjih se razširi domišljija, zaostrijo se občutki, možgani se prekrvavijo in na obrazu se prikaže tisti obraz užitka. Ja, pojdemo na potovanje. Napišemo seznam stvari, ki jih potrebujemo za na morje ali za v gore. Pomagajo nam miselni vzorci in možganske nevihte. Pravijo, da je potrebno vzeti na potovanje tudi vreme. Doma pa se ne da pustiti sebe. Na potepanje po svetu vzamemo predvsem celega sebe. In kaj je lepšega, kot poslati staro dobro razglednico novim in starim prijateljem na vseh koncih sveta. Vse take pustolovščine in načrtovanje se lahko zgodijo v preprosti učilnici.

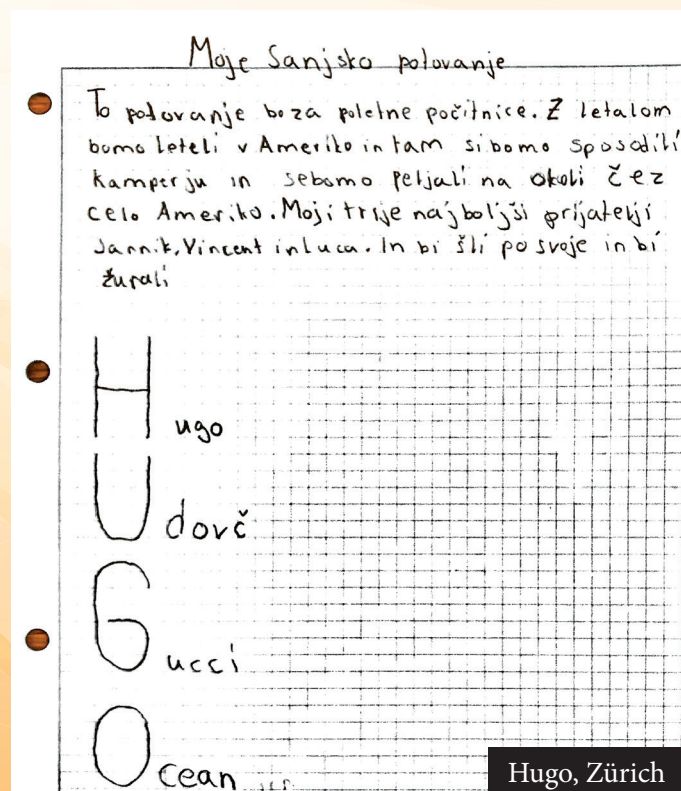
učiteljica Jasmina Lepoša

Leonard, Zürich

Kiara, Zürich

Hugo, Zürich

Astro kotiček

Za vas je v nebo bolj za šalo kot zares pogledala vedeževalka Lidija.

OVEN

Element: ogenj

To leto boste ovni zelo ubogi. Leto 2020 bo za vas zelo vroče. Zato vam priporočamo, da pustite svoje krznenne plašče v omari. Pomagalo pa bo tudi, če poskrbite za depilacijo rok in nog, še bolje celega telesa. Poskrbite, da boste imeli kratko frizuro, saj vam zelo paše.

BIK

Element: zemlja

Bik, vi morate to leto še posebej paziti, da boste zvesti svoji partnerki in da vam kakšna kravica ne prekriža vaše poti. Glejte, da ne boste nepričakovano postali očka. V naslednjem letu boste dobili veliko novih stvari, česar sploh ne boste opazili. Leto 2020 bo za vas ustvarjalno leto.

DVOJČEK

Element: zrak

Učitelji bodo letos še bolj strogi in previdni. Zato vas opozarjam, če se boste zmenjali pri pisarij v testa, vas lahko hitro ujamejo. Sonce vam letu 2020 torej narekuje previdnost!!!! In to na vseh področjih.

RAK

Element: voda

Raki, raki, raki! Vi poredneži. Ukradete, kar vam leži pred nosom. Če ne boste pazili, vas to leto čaka zapor. Tudi to leto bodite previdni in plačujte raje z gotovino, da ne boste na koncu meseca imeli na računu minus. Če prav zvezde pravijo, boste zadeli na loteriji.

LEV

Element: ogenj

Lev, ti misliš, da si kralj. Vse ljudi naokrog komandiraš. Nehaj s tem, drugače boš osamljen. To ni prijetno. Ko boš kuhal marmelado, jo skuhaj nekaj več, da jo boš lahko podaril. Ljudje bodo takega darila bolj veseli, kot pa tvoje kritike.

DEVICA

Element: zemlja

Vi mislite, da ste najlepši. Na žalost vas moram razočarati. Ni lepo, da se primerjate z drugimi. Bolj kot zunanja lepota je pomembno, da ste prijazni, da pomagate in pohvalite tudi druge. Če me boste poslušali, vas čaka lepa nagrada.

TEHTNICA

Element: zrak

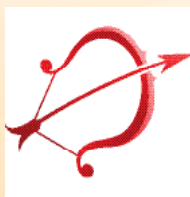
Če imate zmenek s tehtnico, rabite zelo veliko potrpljenja. Tehnice rabijo celo uro v kopalnici potem pa še eno uro v garderobi. V letu 2020 bo bivanje z njimi še bolj naporno, saj se bo Venera približala Marsu. Predlagam, da jih pustite, da se uredijo do konca, vi pa med tem popijte pivo.

ŠKORPIJON

Element: voda

Škorpioni radi pikajo. To ni lepo. Radi so šefi in ostali ljudje ga ne zanimajo. Če boste imeli v letu 2020 opravka z njimi, boste doživeli presenečenje, ker ne bodo več takšni egoisti. Jupiter bo poskrbel, da se bodo škorpioni omehčali.

STRELEC

Element: voda

Strelci se hitro dolgočasijo, če nimate super novic zanje. Poskrbite, da boste pred srečanjem z njim prebrali dnevni časopis. Najbolje kar v slovenščini. Pluton kaže v letu 2020 strelcem kar dobro, saj bodo spoznali zelo zanimive osebe.

KOZOROG

Element: zemlja

Kozorogov nikar ne sprašujete, zakaj so slabe volje, če ne želite slišati njihove cele življenjske zgodbe. Neptun kozorogom v letu 2020 kaže, da jih bo celo leto zeblo, saj imajo opravka z najbolj hladnim planetom. Če si želite dober odnos z njim, ga ogrejte z lepimi besedami.

VODNAR

Element: zrak

Vodnarji najraje živijo v svojih glavah. Oni radi sanjajo. Z njimi je malo težko diskutirati. Luna ga bo »prizemljila« in v naslednjem letu se bo lotil več novih projektov. Prihodnje leto je primerno za poroko kot nov začetek, če smem predlagati.

RIBI

Element: voda

Ribe rade plavajo. Najraje bi bile kar cel dan v vodi in se predajali užitek, kajne? Zato ste tudi hladne do ljudi. Ampak to se bo spremenilo, saj vas v letu 2020 čaka Marsov mrk, kar pomeni, da lahko od vas pričakujemo, da boste prijetni, nasmejani in ustrežljivi. Zato vam svetujem, da med prijatelji tudi sami poiščite takšne, ki bodo potrebovali vašo pomoč.

Kotiček za mlade

REŠI REBUSE, SAJ ZNAŠ!

N=B

Namig: Na sliki ni sova, ampak č. k

U=E

Š=K

Namig: Rešitev je dober mož z zlato knjigo

P=L I=Ž

KATERI LETNI ČAS JE MOJ NAJLJUBŠI?

125

11

11

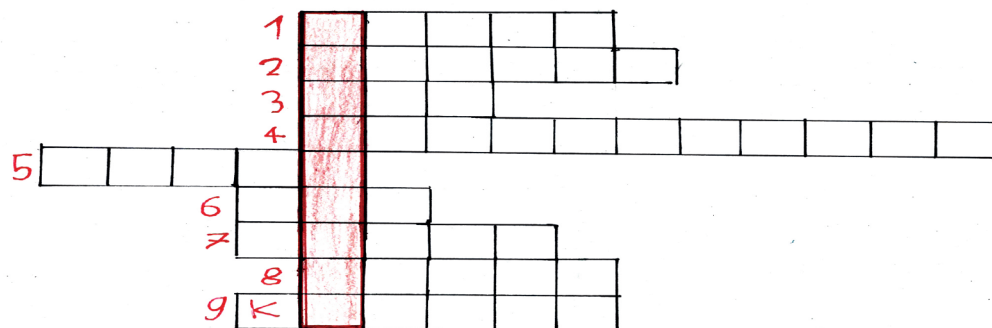

11

Moja najljubši letna časa sta _____

in _____.

KRIŽANKA

V obarvanih kvadratih boš dobil geslo.

1. poglavar Cerkve
2. majhni ljudje
3. mož od sove
4. to je druga beseda za pameti
5. mož od čebele
6. je prva številka
7. sibirski
8. na njem so napisane cene
9. država iz Afrike

Sestavil: Tai Stubičar, 10 let

Tai, Winterthur

Prireditve in druženja, ki jih v letu 2020 organiziramo učitelji dopolnilnega pouka in Združenje staršev Martin Krpan:

Gregorjevo

Srečanje družin ob slovenskem ljudskem običaju bo v soboto ,14. marca 2020, na Veleposlaništvu RS v Bernu.

Slovenski otroci vabijo

Prireditve ob zaključku šolskega leta z gostom iz Slovenije bo v soboto, 6. junija 2020, v Uitikonu.

Dan jezikov

Družinsko druženje ob jezikovnih aktivnostih bo v soboto, 20. septembra 2020, v Zürichu.

Miklavževanje

Obisk Miklavža bo v nedeljo, 13. decembra 2020, v Uitikonu.

Na prireditve so vabljeni vse družine, ne glede na to, ali otroci obiskujejo dopolnilni pouk. Vstopnine ni, smo pa zaradi lažje organizacije dogodkov veseli vaših prijav učiteljem ali na naslov: info.martinkrpan@gmail.com.

Podrobnosti in vabila na dogodke dobite pri učiteljih slovenščine ali na FB strani Martina Krpana (www.facebook.com/martin.krpan.1044).

Pridite, veseli bomo vaše družbe!

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlškem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

Dopolnilni pouk slovenščine

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije v sodelovanju z Zavodom za šolstvo Republike Slovenije za Slovence in njihove potomce organizira ter financira dopolnilni pouk slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem. Pouk je za udeležence brezplačen in je namenjen predšolskim otrokom od treh let, osnovnošolcem in srednješolcem ter odraslim, ne glede na stopnjo znanja jezika.

Podrobnejše informacije o dopolnilnem pouku slovenščine so na voljo na spletni strani www.zrss.si/sticisce/

Spoštovani starši in šolarji,

v veselje nam je, če med nami krožijo tudi knjige iz šolske zbirke. Ker nimamo možnosti hraniti knjig v vseh najetih šolskih prostorih, jih lahko dobite v času pouka pri svojih učiteljih. Kontaktirajte nas, veseli vas bomo.

Anja Dobrovc

Oddelki v AG, BE, BS, BL

✉ dobrovc.dps.ch@gmail.com

Basel, ponedeljek 15.30 - 19.00

Baden, torek 16.00 - 19.00

Liestal, sreda 12.00 - 15.00

Bern, sreda 16.00 - 19.15

Basel, četrtek 16.00 - 20.00

Jasmina Lepoša

Oddelki v TG, SG, ZH

✉ jaleposa@yahoo.com

Rapperswil, ponedeljek 16.45 - 20.30

Kreuzlingen, torek 16.00 - 19.45

Zürich, sreda 13.30 - 16.30

Zürich, sreda 17.30 - 21.15

Zürich, četrtek 16.00 - 19.00

Rajko Tekalec

Oddelki v TG, ZH, LU, AUT, FL

✉ tekalec.rajko@gmail.com

Rickenbach, ponedeljek 16.30 - 19.30

Winterthur, torek 15.00 - 19.00

Feldkirch (AUT), sreda 14.00 - 18.30

Eschen (FL), sreda 19.00 - 20.30

Embrach, četrtek 16.00 - 19.00

Luzern, sobota 9.30 - 12.30

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Svici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlškem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com